

DESA
UNICUM

SZTUKA POMAGANIA

V AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ
FUNDACJI RAZEM PAMOJA

AUKCJA 25 MAJA 2020 WARSZAWA

SZTUKA POMAGANIA

V AUKCJA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ
FUNDACJI RAZEM PAMOJA

AUKCJA 25 MAJA 2020

CZAS AUKCJI

25 maja 2020 (poniedziałek), 19:00

MIEJSCE AUKCJI I WYSTAWY

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Piękna 1a, Warszawa

KOORDYNATORZY

Julia Materna
tel. 22 163 66 52, 538 649 945
j.materna@desa.pl

Karolina Ciesielska
tel. 22 163 67 12, 668 135 447
k.ciesielska@desa.pl

autorka tekstów:
Joanna Trznadel
Fundacja Razem Pamoja

ZLECENIA LICYTACJI
zlecenia@desa.pl, 22 163 67 00

INDEKS

Almusibli Mohamed 75	Liput Aleksandra 64
Amir Faisal 74	Luxus Grupa 16
Antoniak Marta 53	Łakomy Piotr 57
Axelrad Ewa 25	Loboda Maria 70
Baran Tomasz 19	Markiewicz Małgorzata 66
Baumgart Anna 60	Matecki Przemysław 5
Bednarski Krzysztof M. 82	Materka Bartek 11
Borkała Dobrawa 63	McGurn France-Lise Rose 73
Borowiecka Martyna 54	Meger Samedi 41
Branas Przemysław 35, 69	Mężyk Krzysztof 51
Brzeżańska Agnieszka 2	Murak Teresa 15
Ciepielewska Ewa 47	Niedbał Marta 65
Cornaro Isabelle 22	Ołowska Paulina 1
Deskur-Wolski Xavery 44	Orbaczewska-Niedzielska Anna 59
Fangor Wojciech 13	Partum Ewa 77
Fliciński Jarosław 7	Piotrowska Joanna 34
Gęsicka Weronika 30	Pisuk Igor 33
Gliński Jakub 62	Poly Vivien 38
Górowska Justyna 39	Pyszczyk Przemek 4
Grzyb Ryszard 27	Rolando Bianka 26
Grzybowska Agata 37	Rosier Mathilde 72
Guzik Pat 67	Stasik Paulina 49
Henrot Camille 58	Stokłosa Łukasz 10
Janin Zuzanna 43	Švankmajerová Eva 23
Janská Adéla 42	Szlaga Radek 55-56
Juszkiewicz Ewa 8-9	Szumski Stach 32 40
Kantarovsky Sanya 76	Szwacz Bogusław 79
Karayannopoulou Irini 21	Szymanek Agata 50
Kasprzyk Kacper 29	Szymankiewicz Małgorzata 71
Kobzdej Aleksander 12	Twożywo Grupa 17
Kolektyw Taring Padi Nikson Brekele 24	Urban Alex 48
Kraupe Janina 80	Więcek-Wnuk Magdalena 14
Kraupe-Świdarska Janina 46	Wiśniewski Michał 68
Kuśmirowski Robert 61	Włodarski (wł. Henryk Streng) Marek 81
Kwiek Przemysław 78	Włostowska Paulina 52
Laurent Wilbert 20	Woynarowski Jakub 18
Lazar Magdalena 36	Woźniczko Luka 45
Lelonek Diana 31	Zakrzewski Włodzimierz Jan 6
Libera Zbigniew 28	Załuska Natalia 3

ZARZĄD DESA UNICUM

JULIUSZ WINDORBSKI
Prezes Zarządu

JAN KOSZUTSKI
Wiceprezes Zarządu

MAŁGORZATA KULMA
Główna Księgową

IZA RUSINIAK
Dyrektor Departamentu
Projektów Aukcyjnych

AGATA SZKUP
Dyrektor Departamentu
Sprzedaży

SEKRETARIAT ZARZĄDU

tel. 22 163 66 65
biuro@desa.pl

DZIAŁ MARKETINGU

Marta Czartoryska-Żak,
Dyrektor Marketingu
tel. 662 280 480,
m.czartoryska-zak@desa.pl

Marta Wiśniewska,
Marketing Manager
tel. 795 122 709,
m.wisniewska@desa.pl

Wojciech Kosmala
Digital Manager
w.kosmala@desa.pl
tel. 664 150 861

PUBLIC RELATIONS

Agnieszka Marszał
Business & Culture
pr@desa.pl
tel. 793 919 109

DZIAŁ KSIĘGOWOŚCI

Małgorzata Kulma
Główna Księgową
m.kulma@desa.pl
tel. 22 163 66 80

Marlena Ulejczyk
Zastępca Głównej Księgowej
m.ulejczyk@desa.pl
tel. 506 252 141

Katarzyna Krzyżanowska
Księgową
k.krzyzanowska@desa.pl
tel. 538 052 090

DZIAŁ FINANSOWY

Rafał Czarnocki
Dyrektor Finansowy
r.czarnocki@desa.pl
tel. 22 163 67 85, 661 661 703

DZIAŁ HR

Małgorzata Basaj
HR Manager
m.basaj@desa.pl
tel. 22 163 66 81, 539 196 530

DZIAŁ PRAWNY

Wojciech Dziakowski
Radca Prawny
w.dziakowski@desa.pl
tel. 22 163 67 86 / 664 981 452

DZIAŁ LOGISTYCZNY

Milena Lutomirska
Dyrektor Działu
m.lutomirska@desa.pl
tel. 795 122 714

Kacper Tomaszewicz
Kierownik ds. transportów i logistyki
k.tomaszewicz@desa.pl
tel. 795 122 708

DZIAŁ IT

Piotr Gołębiowski
Koordynator Projektów IT
p.golebiowski@desa.pl
tel. 502 994 225

KONTA BANKOWE

mBank S.A. Swift: BREXPLPWWA3
PLN: 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002
EUR: 43 1140 2062 0000 2380 1100 1005
USD: 16 1140 2062 0000 2380 1100 1006

DESA UNICUM SA

ul. Piękna 1A, 00-477 Warszawa, tel. 22 163 66 00, biuro@desa.pl
NIP: 5272644731 / REGON: 142733824 / KRS: 0000718495
Spółka zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy
XII Wydział Gospodarczy, kapitał zakładowy 85 055 000 zł

DEPARTAMENT PROJEKTÓW AUKCYJNYCH

Biurowy przyjęcie: tel. 22 163 66 10, wyceny@desa.pl, poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00

wyceny biżuterii: czwartek 11:00 – 19:00, piątek 11:00 – 15:00, DESA Biżuteria, Nowy Świat 48, Warszawa, tel. 22 826 44 66, bizuteria@desabizuteria.pl

**IZA
RUSINIAK**
Dyrektor Departamentu
Projektów Aukcyjnych
i.rusiniak@desa.pl
22 163 66 40
664 981 463

**ARTUR
DUMANOWSKI**
Zastępca Dyrektora
Departamentu Projektów
Aukcyjnych
a.dumanowski@desa.pl
22 163 66 42
795 122 725

**TOMASZ
DZIEWICKI**
Kierownik Działu
Sztuka Dawna
t.dzewicki@desa.pl
22 163 66 46
735 208 999

**JULIA
MATERNA**
Kierownik Działu
Projekty Specjalne
j.materna@desa.pl
22 163 66 52
538 649 945

**JOANNA
TARNAWSKA**
Ekspert Komisji
Wycen i Ocen
Sztuka polska XIX i XX w.
j.tarnawska@desa.pl
22 163 66 11
698 666 189

**MAREK
WASILEWICZ**
Starszy Specjalista
Sztuka Dawna
m.wasilewicz@desa.pl
22 163 66 47
795 122 702

**MAŁGORZATA
SKWAREK**
Starszy Specjalista
Sztuka Dawna
m.skwarek@desa.pl
22 163 66 48
795 121 576

**KATARZYNA
ŻEBROWSKA**
Starszy Specjalista
Fotografia Kolekcjonerska
k.zebrowska@desa.pl
22 163 66 49
539 546 701

**MAGDALENA
KUŚ**
Starszy Specjalista
Sztuka Użytkowa
m.kus@desa.pl
22 163 66 44
795 122 718

**CEZARY
LISOWSKI**
Specjalista
Sztuka Użytkowa, Design
c.lisowski@desa.pl
22 163 66 51
788 269 908

**AGATA
MATUSIELAŃSKA**
Specjalista
Sztuka Współczesna
a.matusielanska@desa.pl
22 163 66 50
539 546 699

**KAROLINA
KOLTUNICKA**
Specjalista
Sztuka Młoda i Najnowsza
k.koltunicka@desa.pl
22 163 66 43
664 150 864

**ALICJA
SZNAJDER**
Asystent
Sztuka Współczesna
a.sznajder@desa.pl
22 163 66 45
502 994 177

**MARCIN
LEWICKI**
Asystent
Sztuka Współczesna
m.lewicki@desa.pl
22 163 66 15
788 260 055

**PAULINA
ADAMCZYK**
Asystent
Sztuka Dawna
p.adamczyk@desa.pl
22 163 66 14
532 759 980

**ANNA
KOWALSKA**
Asystent
Sztuka Współczesna
a.kowalska@desa.pl
22 163 66 55
539 196 531

**MICHAŁ
SZAREK**
Asystent
Sztuka Dawna
m.szarek@desa.pl
22 163 66 53
787 094 345

DEPARTAMENT SPRZEDAŻY

AGATA SZKUP
Dyrektor Departamentu
Sprzedaży
a.szkup@desa.pl
22 163 67 01
692 138 853

ALEKSANDRA ŁUKASZEWSKA
Doradca Klienta
a.lukaszewska@desa.pl
22 163 67 05
664 981 465

MICHAŁ BOLKA
Doradca Klienta
m.bolka@desa.pl
22 163 67 03
664 981 449

KAROLINA CIEŚIELSKA
Doradca Klienta
k.ciesielska@desa.pl
22 163 67 12
668 135 447

MAŁGORZATA NITNER
Doradca Klienta
m.nitner@desa.pl
22 163 67 02
514 446 892

JADWIGA BECK
Doradca Klienta
j.beck@desa.pl
795 122 720

MAJA LIPIEC
Doradca Klienta
m.lipiec@desa.pl
22 163 67 07
538 647 637

MARTA LISIAK
Doradca Klienta
m.lisiak@desa.pl
22 163 67 04
788 265 344

ALEKSANDRA KASPRZYŃSKA
Doradca Klienta
a.kasprzyńska@desa.pl
506 252 031

KINGA JAKUBOWSKA
Doradca Klienta
k.jakubowska@desa.pl
698 668 221

TOMASZ WYSOCKI
Doradca Klienta
t.wysocki@desa.pl
664 981 450

TERESA SOLDENHOFF
Doradca Klienta
t.soldenhoff@desa.pl
506 251 833

BIURO OBSŁUGI KLIENTA

poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00, tel. (22) 163 66 00, bok@desa.pl

URSZULA PRZEPIÓRKA
Dyrektor Działu
u.przepiorka@desa.pl
22 163 66 01
795 121 569

ANNA MAZUREK
Specjalista ds. rozliczeń
a.mazurek@desa.pl
22 163 66 09
664 150 867

MAGDALENA OŁTARZEWSKA
Asystent ds. rozliczeń
m.oltarzewska@desa.pl
22 163 66 03
506 252 044

KORA KULIKOWSKA
Asystent ds. rozliczeń
k.kulikowska@desa.pl
22 163 66 06
788 262 366

MICHALINA KOMOROWSKA
Asystent
m.komorowska@desa.pl
22 163 66 20
882 350 575

JUSTYNA PŁOCIŃSKA
Asystent
j.plocinska@desa.pl
22 163 66 03
538 977 515

DZIAŁ ADMINISTROWANIA OBIEKTAMI

Punkt wydań obiektów: poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00
tel. 22 163 66 20, wydania@desa.pl

KAROLINA ŚLIWIŃSKA
Kierownik Działu
k.sliwinska@desa.pl
22 163 66 21
795 121 575

PAWEŁ WĄTROBA
Specjalista ds. obiektów
p.watroba@desa.pl
22 163 66 21
514 446 849

PAWEŁ WOŁYNIAK
Asystent ds. obiektów
p.wolyniak@desa.pl
22 163 66 21
506 251 934

MARCIN KONIAK
Kierownik Działu
m.koniak@desa.pl
22 163 66 74
664 981 456

MARLENA TALUNAS
Fotoedytor
m.talunas@desa.pl
22 163 66 75
795 122 717

PAWEŁ BOBROWSKI
Fotograf
p.bobrowski@desa.pl
22 163 66 75

DZIAŁ FOTOGRAFICZNY

Centrum społeczne i przestrzeń artystyczna Sesama w Yogyakarta (Indonezja), 2019, fot. Bartosz Przybył-Ołowski, źródło: Archiwum Fundacji Razem Pamoja

Pandemia COVID-19 doprowadziła do sytuacji, w której wiele artystek i artystów straciło możliwość realizacji projektów i znalazło się w trudnej sytuacji ekonomicznej.

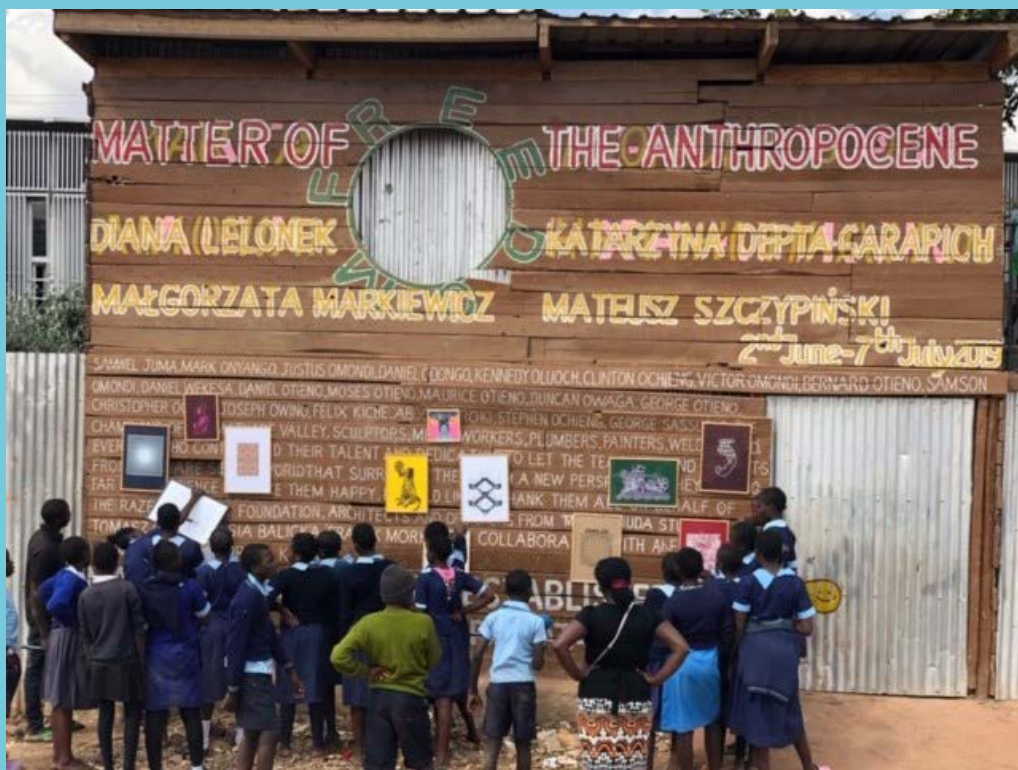
Celem V charytatywnej aukcji sztuki współczesnej Fundacji Razem Pamoja jest stworzenie programu stypendialnego dla artystek i artystów, którzy utracili możliwość realizacji zaplanowanych na rok 2020 projektów. Przewidujemy wręczenie artystkom i artystom jednorazowego stypendium w wysokości 4000 PLN.

Wyboru stypendystek i stypendystów dokonamy losowo, spośród nadesłanych aplikacji. 1 czerwca 2020 roku na stronie Fundacji Razem Pamoja (www.pamoja.pl) opublikujemy szczegółowe informacje dotyczące programu stypendialnego.

Jednym z aspektów działań Fundacja Razem Pamoja jest tworzenie we współpracy z artystkami i artystami trwałych architektonicznych przestrzeni dla społeczności, które znalazły się w ekonomicznych i społecznych tarapatkach. Spełniają one funkcje dydaktyczno-rekreacyjne, tak jak szkoły MACCO i Maccedo położone w Mathare w Nairobi, stolicy Kenii. Inne są swoistymi domami kultury i przestrzeniami rezydencyjnymi dla artystek i artystów z globalnego południa i globalnej północy. Jeszcze inne dają zatrudnienie i możliwość wspólnego działania rzemieślniczek i rzemieślników, projektantek i projektantów mody.

Przestrzeń rezydencyjna Fundacji Razem Pamoja, Mathare Art Gallery oraz siedziba Cooperative Spółdzielnia Ushirika w Mathare, Nairobi (Kenia), 2018, fot. Bartosz Przybył-Ołowski, źródło: Archiwum Fundacji Razem Pamoja

Przestrzeń rekreacyjno- edukacyjna w Szkole Maccedo w Mathare, Nairobi (Kenia), projektu pracowni architektonicznej Macieja Siudy, 2019, fot. Bartosz Przybył-Ołowski, źródło: Archiwum Fundacji Razem Pamoja

¹ Paulina Ołowska

1976

Bez tytułu, 2000

olej/płótno, 45,5 x 37,7 cm

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu p.d.: 'Paulina Ołowska|Bez tytułu|2000'

cena wywoławcza: 18 000 PLN

Dla działań artystycznych Pauliny Ołowskiej charakterystyczna jest multidyscyplinarność i wykorzystywanie różnych mediów. Jej twórczość nieustannie ewoluuje w zależności od aktualnych doświadczeń i fascynacji artystki, jednakże wspólnym mianownikiem dla jej przedsięwzięć jest wiara w sztukę, która może zmieniać świat. Prezentowana praca powstała w kresie inspiracji artystki sztuką i kulturą lat 60. i 70. i licznych nawiązań w jej twórczości do kultowego miesięcznika młodej polskiej inteligencji „Ty i Ja”. Magazyn ten lansował pozytywną wizję przyszłości, był atrakcyjny wizualnie (wyróżniał się awangardowym układem graficznym), korzystał z przedruków z prasy zachodniej, tak zachęcających dla prowincjonalnego odbiorcy. W pracach Ołowskiej z tego okresu pojawiają się młode kobiety w modnych ubraniach, o lekkich i świeżych postawach i obliczach, a ogólny ich wydźwięk jest optymistyczny, pozytywny i aktywizujący. Prezentowany obraz przedstawia młodą kobietę na chwilę przed wyruszeniem w podróż. Na wpół spakowana walizka stawia dziewczynę przed wyborem, jego dokonanie daje zaś obietnicę przygody, nowego doświadczenia i pozytywnej zmiany.

2 Agnieszka Brzeżańska

1972

Bez tytułu, 2003

olej/płótno, 92 x 73 cm

cena wywoławcza: 11 000 PLN

„Jej twórczość obejmuje malarstwo, rysunek, fotografię, film i ceramikę. Brzeżańska sięga przy tym po różne rejestry wiedzy, od fizyki i filozofii po marginalizowane przez nowoczesną naukę systemy poznania, takie jak alchemia, parapsychologia, ezoteryka, wiedza tubylcza czy tradycje matriarchalne. Wspólnie z Ewą Ciepiewską organizuje Flow/Przepływ-rezydencję artystyczną na Wiśle. „Odniesienia do ziemi jako twórczej życiodajnej materii i do archaicznych kultów Matki Ziemi są powiązane z badaniami Brzeżańskiej nad alternatywnymi historycznymi systemami poznania i czasem cyklicznym, w którym daleka przeszłość staje się przyszłością, a materia nie poddaje się kolonialnej ekonomii patriarchy. (...) Jej twórczość zaprasza do pracy z wyobraźnią ekologiczną w oparciu o wytwarzanie alternatywnych wobec patriarchalnej nauki i racjonalistycznych schematów poznania historii o czasie, początkach i horyzontach ludzkiej cywilizacji.”

JOANNA SOKOŁOWSKA

Agnieszka Brzeżańska studiowała na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku oraz w Warszawie, a także w Tokyo National University of Fine Art and Music w ramach Stypendium Rządu Japońskiego. Jest również stypendystką DAAD (Berlin, 2008–2009), Collegium Helveticum (Zurich/ETH, 2004) oraz Büchsenhausen (Innsbruck, 2005). Wspólnie z Ewą Ciepiewską organizuje rezydencje artystyczne na rzece Wiśle – Flow/Przepływ. Wystawy indywidualne artystki miały miejsce m.in. w Królikarni – Muzeum Rzeźby im. Xaverego Dunikowskiego (Warszawa, 2019), Gdańskiej Galerii Miejskiej (Gdańsk, 2018), Marlborough Contemporary (Londyn, 2015), Nanzuka (Tokyo, 2014). Jej twórczość na wystawach zbiorowych prezentowały instytucje takie jak MSN (Warszawa, 2019), Bonniers Konsthall (Sztokholm, 2019), Muzeum Sztuki w Łodzi (2019), Hamburger Bahnhof (Berlin, 2018). Artystka brała również udział w Berlin Biennale 2018.

3

Natalia Załuska

1984

Bez tytułu, 2018

kolaż/płyta, 49,5 x 40 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'Natalia Załuska, 2018'

cena wywoławcza: 7 000 PLN

W swojej praktyce artystycznej Natalia Załuska zajmuje się malarstwem w szerokim znaczeniu tego pojęcia. Interesuje się wzajemnymi powiązaniem malarstwa, znaczeniem i ramą dwuwymiarowej powierzchni. Pracuje z kilkoma materiałami w ograniczonej liczbie kolorów, a jej prace są bliskie abstrakcji, zgeometryzowane, bliskie założeniom sztuki minimalistycznej. Artystka z niezwykłą wrażliwością łączy różne materiały i tekstury w proste struktury geometryczne, wykorzystując do budowy prac również zjawiska optyczne. W ten sposób kontynuuje historyczny dialog artystyczny z malarstwem i teorią sztuki lat 60. XX wieku, prowadząc własne badania nad strukturalnością oraz formalnymi narzędziami malarskimi. Natalia Załuska (1984) ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Wiedniu. W 2018 otrzymała stypendium „Młoda Polska” Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, była również stypendystką Alfred-Toepler Stiftung (Hamburg, 2011-13). Jej prace były prezentowane w: Galerie Jochen Hempel (Berlin, 2014), Galerii Elba Benítez (Madryt, 2014), Kunstforeningen GL STRAND (Kopenhaga, 2013), Contemporary Art Center Matadero (Madryt, 2013), Kunsthalle CCA (Andratx, 2013), Christine König Galerie (Wiedeń, 2013). Prace Załuskiej znajdują się m.in. w kolekcji Muzeum Belvedere w Wiedniu, Jorge M. Pérez Collection w Miami, Fundacji Sztuki Polskiej ING, LENTOS Kunstmuseum Linz oraz Muzeum Narodowego w Gdańsku.

4 Przemek Pyszczyk

1985

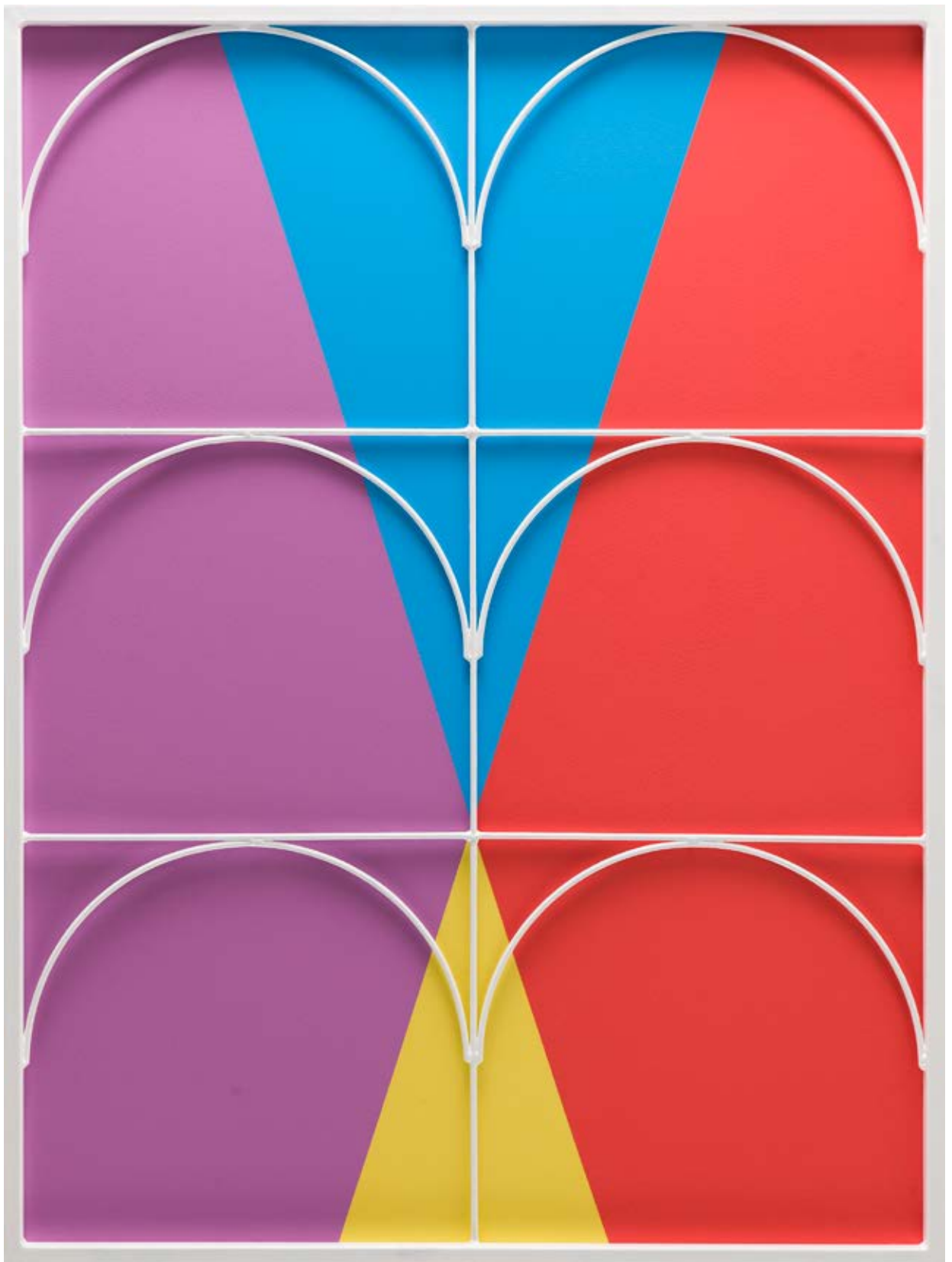
"Facade", 2019

farba poliuretanowa/dibond, stal, 120 x 90 x 2 cm

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu l.d.: 'PRZEMEK PYSZCZYK'"FACADE"l2019'

cena wywoławcza: 7 500 PLN

W swojej twórczości Przemek Pyszczyk odwołuje się do estetycznych tradycji PRL-u, w tym do charakterystycznych elementów kowalstwa artystycznego właściwych dla architektury mieszkaniowej tamtego okresu, elementy te stają się inspiracją dla prac malarskich artysty. W serii prac "Facade Pyszczyk" przekształcił zdobione fasady, pierwotnie uwiecznione na fotografiach, w obrazy zawierające fragmenty ich kolorowych, graficznych wzorów. Nieodłącznym elementem tych dzieł są metalowe ramy czy kraty, zwykle odnajdywane w oknach i balkonach budynków. "Facade" łączy w sobie analizę formalną i perspektywę autobiograficzną. Artysta odwołuje się do kolorów, form, nietypowych cech wizualnych, ornamentów, struktur graficznych oraz różnych rodzajów materiału, które ponownie łączy, kondensuje i nakłada na siebie tak, aby stworzyć nowe związki oraz konteksty między nimi. W pracach artysty dominują formy abstrakcyjnie geometryczne, intensywne i pogodne kolory oraz charakterystyczne elementy socjalistycznego modernizmu architektonicznego. Jego twórczość odsyła do wspomnień z dzieciństwa, jest wyrazem tęsknoty z kulturowym pejzażem, nostalgią rekonstruowaną we współczesnych realiach.

5 Przemysław Matecki

1976

Bez tytułu, 2015

akryl/płótno, 60 x 51 cm

sygnowany na odwroci: 'P. MATECKI'

cena wywoławcza: 6 000 PLN

Prezentowana praca Przemka Mateckiego powstała w ramach serii obrazów malowanych według wypracowanej i powtarzalnej procedury farbami akrylowymi przy użyciu szpachli. Obrazy różnią się pod względem formatów, wielkości motywu oraz użytej kolorystyki. Seria nawiązuje do klasycznych form malarstwa abstrakcyjnego, jednocześnie będąc artystycznym poszukiwaniem formalistycznej, bezosobowej i radykalnej jakości obrazu malarskiego.

Przemek Matecki studiował na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest pomysłodawcą i założycielem Pracowni Twórczości Dojrzałej, a także współtwórcą i członkiem formacji muzycznej Płetwonurki Szczurki. Indywidualne wystawy artysty odbyły się m.in. w Galerii Raster (Warszawa, 2009, 2013, 2018), Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki (Warszawa, 2015), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2012), Carlier Gebauer (Berlin, 2008, 2010) oraz Hollybush Gardens (Londyn, 2008). Jego prace znajdują się w kolekcjach Rubell Family Collection (Miami), Susan and Michael Hort Collection (Nowy Jork), SOR Rusche Sammlung (Berlin), Muzeum Narodowe w Warszawie, Zachęta – Narodowa Galeria Sztuki (Warszawa), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa) oraz Lubuska Zachęta Sztuki Współczesnej (Zielona Góra).

6 Włodzimierz Jan Zakrzewski

1946

"Myśl Pawła", 2004

kolaż/papier, 42 x 56,5 cm

sygnowany p.d.: 'WJZakrzewski'

opisany u dołu: 'Myśl Pawła, 2004 2/5 42 x 56,5 cm'

edycja 2/5

cena wywoławcza: 4 000 PLN

Twórczość Włodzimierza Jana Zakrzewskiego plasuje się między geometryczną abstrakcją a pop-artem i nurtem figuracji hiperrealistycznej. Formy abstrakcyjne, geometryczne i figuralne są w pracach artysty zestawiane i niekiedy łączone ze starymi fotografiami i rysunkami. Zakrzewskiego interesują interakcje informacji z różnych źródeł i języków – artystycznych oraz symbolicznych, często pozbawiane przez artystę swojego naturalnego kontekstu. Zakrzewski, poruszając problematykę mechanizmów pamięci, wchodzi często w dialog z obrazami swego ojca Włodzimierza Zakrzewskiego, jednego z inicjatorów i propagatorów socrealizmu w malarstwie i plakacie polskim.

TA MYŚL MI UCIEKNIE BO
JEST NAPRAWDĘ BLAHA

7 Jarosław Fliciński

1963

"The end of summer", 2004

emalia alkidowa/aluminium, 34 x 39 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'Fliciński|2004|THE END OF SUMMER|33'

cena wywoławcza: 5 000 PLN

Jarosław Fliciński jest autorem wielkoformatowych płócien z powtarzającymi się motywami geometrycznymi i prostymi formami bądź strukturami. Minimalizm w jego twórczości przejawia się nie tylko w formie, ale i w zainteresowaniu miejscem jako przestrzenią odbioru, aranżowaniem całej przestrzeni ekspozycyjnej przy jednoczesnym wejściu w dialog z architekturą i światłem. Projekt Flicińskiego "The End of Summer" został opracowany z myślą o Galerii Le Guern. Podobnie jak miało to już miejsce w przypadku wcześniejszych realizacji artysty, seria obrazów wykonanych na blachach oraz instalacja malarska artysty, wprowadzają nową perspektywę w odbiorze przestrzeni galerii i znajdujących się w niej prac. Artysta tworzy w odniesieniu do konkretnego miejsca i warunków przestrzennych, wykraczające poza medium malarskie i wkraczając na grunt psychofizjologii percepcji.

Jarosław Fliciński poza malarstwem posługuje się także fotografią i wideo. Studiował na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej, a następnie na Wydziale Malarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku. Od lat 80. uczestniczył w wystawach i programach rezydencyjnych na całym świecie, m.in. w Nowym Jorku, Marfie czy Amsterdamie. Od 2009 na stałe mieszka w Esteval w Portugalii. Wystawy artysty miały miejsce m.in. w CIAJG (Guimaraes, 2014), Museum Abteiberg (Monchengladbach, 2013), Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki (Warszawa, 2012), Centro Cultural Sao Lourenco (Sao Lourenco, 2012), Benveniste Contemporary (Madryt, 2012), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2009), ArtLink at Artistsspace (Nowy Jork, 2005), Smart Project Place (Amsterdam, 2001) czy Badischer Kunstverein (Karlsruhe, 2000).

8 Ewa Juszkiewicz

1984

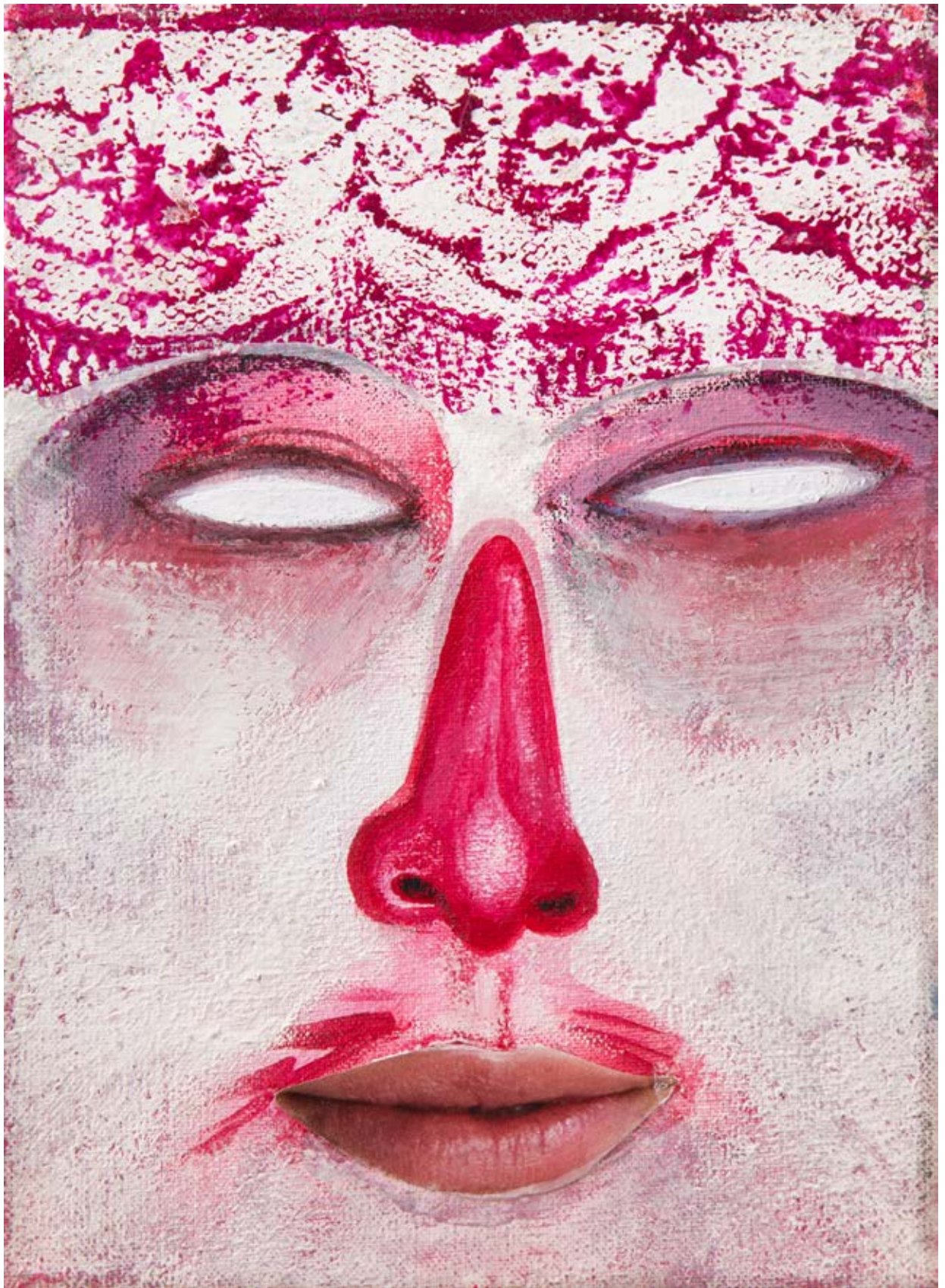
Bez tytułu, 2010

akryl/płótno, 18 x 13 cm

sygnowany na odwrociu: 'Ewa Juszkiewicz'

cena wywoławcza: 3 000 PLN

Ewa Juszkiewicz jest malarką, rysowniczką i animatorką, autorką portretów, w których podejmuje dyskusję z tradycją sztuk wizualnych, a w szczególności ze stereotypowym postrzeganiem kobiecego piękna w klasycznym malarstwie europejskim. Poprzez dekonstrukcję i deformację historycznych przedstawień, bada sposoby postrzegania portretowanego, eksperymentuje ze sposobem przedstawienia kobiecej postaci i twarzy, balansując na granicy tego, co ludzkie i nieludzkie. Jej obrazy łączą klasyczne techniki malarskie z przewrotną i niepokojącą treścią. Charakterystyczne dla przedstawień Juszkiewicz jest zastępowanie twarzy portretowanych motywami roślinnymi, maskami oraz różnymi obiektami, co nadaje jej twórczości surrealistycznego charakteru.

9 **Ewa Juskiewicz**

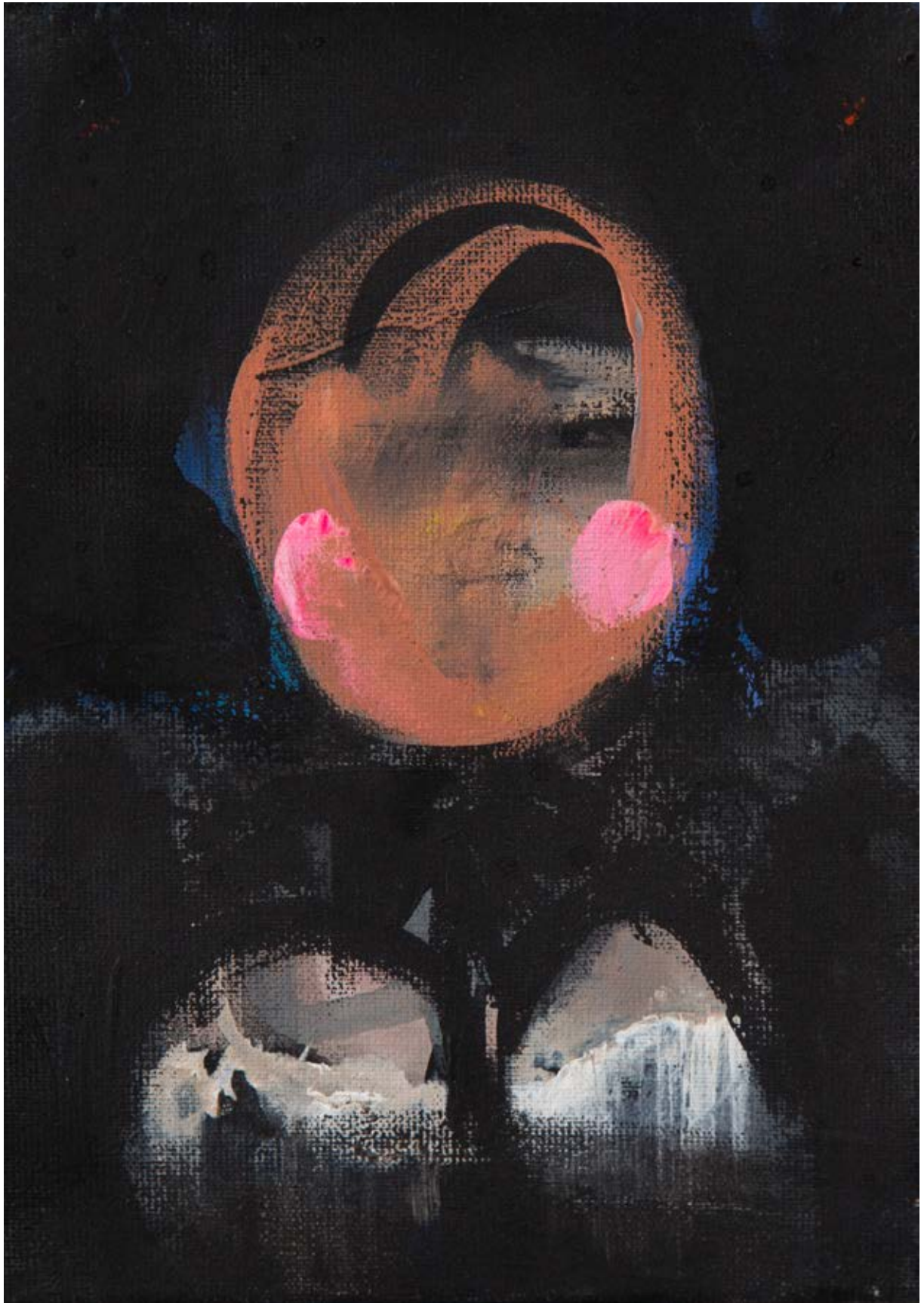
1984

Bez tytułu, 2010

akryl/plótno, 18 x 13 cm

sygnowany na odwrociu: 'Ewa Juskiewicz'

cena wywoławcza: 3 000 PLN

10 Łukasz Stokłosa

1986

"Widok 1", 2019

olej/płótno, 240 x 150 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'ŁukaszStokłosa|2019'

cena wywoławcza: 9 000 PLN

Obraz Łukasza Stokłosa "Widok 1" powstał w wyniku pobytu artysty na rezydencji artystycznej Fundacji Razem Pamoja w Jacmel na Haiti. Obraz został stworzony w oparciu o dokumentację fotograficzną różnych widoków okolicy, w której przebywał artysta. Praca jest połączeniem kilku perspektyw i różnych punktów widzenia, tworząc w efekcie widok będący nie tyle zapisem rzeczywistej przestrzeni, a rejestracją wrażenia tej przestrzeni. Zdaniem artysty takie wrażeniowe podejście do ukazania atmosfery miejsca jest właściwe dla oddania jego synergii i synestezji – gęstego powietrza wyspy, zapachu palonego drewna i plastiku, temperatury, krajobrazu. Dodatkowym aspektem pracy jest problem niepewności pamięci, deformacji naszych wspomnień, samo-uzupełniania luk w pamięci. Kompozycyjnie jednak praca nawiązuje do klasycznego malarstwa pejzażowego.

Łukasz Stokłosa (1986) studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 2013 został laureatem Nagrody Marszałka Województwa Dolnośląskiego w Konkursie Gepperta. W 2014 obrazy artysty znalazły się w albumie „100 Painters of Tomorrow” wydawnictwa Thames&Hudson (London-New York), prezentującym wybór najbardziej obiecujących współczesnych malarzy i malarek. Łukasz Stokłosa wziął udział w licznych wystawach zbiorowych, a jego wystawy indywidualne odbyły się m.in. w Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi (2019), Pałacu Sztuki (Kraków, 2019, 2018), Centrum Sztuki Współczesnej „Francisco Hernandez” (Málaga, 2016), MOCAKu (Kraków, 2015), Nunc Contemporary (Antwerpia, 2015), Kunstverein zu Assenheim (2014), Beers Contemporary (Londyn, 2014), Galerii Arsenał (Poznań, 2013) oraz w Muzeum Narodowym w Warszawie (2010).

11 **Bartek Materka**

1973

"Uchodźcy", 2016

akryl/plótno, 30 x 30 cm

cena wywoławcza: 4 000 PLN

Bartek Materka przy pracy nad rzeźbą Maribu, Mathare, Nairobi (Kenia), 2017, fot. Bartosz Przybył-Ołowski, źródło: Archiwum Fundacji Razem Pamoja

Praca "Uchodźcy" powstała w ramach projektu współpracy Fundacji Razem Pamoja z centrum kulturalnym Thrialida w Atenach, poświęconego uczniom Hope School w obozie dla uchodźców Skaramagas oraz ateńskiego liceum nr 9. Kuratorami całości projektu, na który składały się rezydencje artystyczne, warsztaty dla młodzieży z obozu uchodźców oraz wystawa ... [WRÓBLE ĆWIERKAJĄ PO GRECKU*], byli Ania Batko oraz Kamil Kuitkowski. Zaprośli oni ponad 20 artystów z Polski do wejścia w symboliczny dialog z artystami z krajów arabskich i muzułmańskich, dotkniętych konfliktami zbrojnymi. Praca opowiada ich historię, mówi o polityczności i kryzysie migracyjnym, pogłębiających się granicach politycznych i mentalnych między Wschodem a Zachodem. Artysta staje się w swym dziele rzecznikiem kolegów z innej rzeczywistości, choć tego samego świata. Deformacja rzeczywistości w obrazie typowa jest dla praktyki malarskiej Materki, który w swej twórczości koncentruje się na postrzeganiu świata w naszej świadomości. Wątek ten rozwija w różnych jego aspektach, od zaburzeń neurologicznych po współczesne technologie. Bartek Materka ukończył studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Jest laureatem III nagrody na biennale malarstwa „Bielska Jesień” w Bielsku-Białej (2005), odbył stypendium Full Fellowship Award w Vermont Studio Center (2006). Artysta brał udział w licznych wystawach indywidualnych oraz grupowych, z których najważniejsze odbyły się w National Museum of XXI Century Arts (Rzym, 2016), Mathare Art Gallery (Nairobi, 2016), Campoi Gallery (Monachium, 2014), MOCAKu (Kraków, 2014), Galerie Virginie Louvet (Paryż, 2013), CSW Kronika (Bytom, 2013), Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki (Warszawa, 2011, 2006), Bunkrze Sztuki (Kraków, 2010), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2008), Galerii Raster (Warszawa, 2007). Prace artysty znajdują się w kolekcji Susan and Michael Hort (Nowy Jork) oraz MOCAKu w Krakowie.

12 Aleksander Kobzdej

1920 – 1972

Bez tytułu

akwarela/papier, 30,5 x 41,5 cm
sygnowany l.d.: 'Kobzdej'

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Kobzdej malował początkowo w duchu postimpresjonizmu i abstrakcji, później sięgając jednak do tradycji realizmu. Jego obraz "Podaj cegłę" znany jest jako modelowa realizacja postulatów socrealizmu, choć artysta zasłynął również jako przedstawiciel malarstwa materii w Polsce. Jego sztuka, inspirowana otaczającą artystę rzeczywistością, przechodziła przez różne etapy i stylistyki, czerpiąc zarówno z dotychczasowego dorobku światowej sztuki, jak i z wyłaniających się nowych nurtów. Kobzdej poza malarstwem uprawiał także scenografię, tworzył plakaty i ilustracje książkowe, formy przestrzenne oraz struktury malarsko-rzeźbiarskie. Jego prace należą do kolekcji najważniejszych instytucji sztuki w Polsce. Aleksander Kobzdej studiował na Politechnice Lwowskiej oraz Politechnice Gdańskiej, gdzie ukończył architekturę. Malarstwo zgłębiał na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Prowadził katedrę malarstwa w Hochschule für Bildende Kunst w Hamburgu. Od 1950 brał udział w corocznych Ogólnopolskich Wystawach Plastyki organizowanych w Warszawie przez Ministerstwo Kultury i Sztuki. Reprezentował Polskę na Biennale w Wenecji (1954) oraz Biennale w Sao Paulo (1959).

13 Wojciech Fangor

1922 – 2015

"Metro", 2014

serigrafia/papier, 46 x 41,2 cm
sygnowany p.d.: 'FANGOR 2014'
edycja 5/30

cena wywoławcza: 8 000 PLN

Grafika "Metro" Wojciecha Fangora odnosi się do drugiej linii warszawskiego metra, w której projektowaniu uczestniczył artysta. Siedem powtórzonych liter „M” reprezentuje siedem stacji metra, a ich kolorystyka odpowiada głównemu kolorowi poszczególnych stacji. W tle widać charakterystyczny dla Fangora motyw rozmytego koła, w tym kontekście będącego reprezentacją tunelu, z którego wyłania się zarys pociągu. Początkowo Fangora fascynował kubizm, w drugiej połowie lat 50. zwrócił się jednak ku sztuce abstrakcyjnej, a w latach 70. zajmował się problematyką iluzji przestrzeni, tworząc m.in. cykl prac z charakterystycznymi falami i okręgami. Twórca prowadził poszukiwania artystyczne w obszarze teorii barw, ich nasycenia i stopnia jasności, a także zjawiska powidoków. Tworzył zarówno malarstwo figuratywne, jak i abstrakcję. Często zmieniał styl, warto jednak wspomnieć jego abstrakcyjne obrazy, pulsujące i dające wrażenie ruchu, którymi zasłynął na początku lat 60., a także przełomową działalność artysty w dziedzinie plakatu oraz jego instalację przestrzenną, environment, Studium przestrzeni z 1958 będącą pierwszą tego typu realizacją na świecie.

5/30

Frazer 2014

14 Magdalena Więcek-Wnuk

1924 – 2008

"Horyzonty", 1986

spray/papier, 57 x 72,5 cm

sygnowany, datowany i opisany p.d.: 'Magdalena Więcek 1.1986 N.Y.'

cena wywoławcza: 11 000 PLN

Twórczość Magdaleny Więcek-Wnuk przypada na okres budowania niezależności artystycznej kobiet w powojennej Polsce. Artystka jest jedną z najwybitniejszych rzeźbiarek tego czasu obok Aliny Szapocznikow, Barbary Zbrożyny i Aliny Ślesieńskiej. Jej dzieła rzeźbiarskie charakteryzują się masywną formą, odwołują się do form natury bądź pojęć abstrakcyjnych. Twórczość Więcek-Wnuk rozwijała się w kierunku syntezy formy, geometryczności oraz prostoty materiału. Prezentowana praca "Horyzonty" odwołuje się do realizacji rzeźbiarskich artystki o tej samej nazwie, a konkretnie do pracy "Horyzonty" – rzeźba parkowa z 1947, eksponowanej obecnie w parku Królikarni – Muzeum Rzeźby im. Xawerego Dunikowskiego w Warszawie.

Płaskie bloki kamienne artystka przeniosła na papier przy użyciu farby w sprayu, odtwarzając przemyślany układ, formę i fakturę realizacji rzeźbiarskich. Praca pochodzi z pobytu Magdaleny Więcek w Nowym Jorku w 1986, kiedy to artystka zaczęła wykorzystywać farby w sprayu – technikę używaną wówczas przez rozkwitający w Stanach Zjednoczonych street art.

15 Teresa Murak

1949

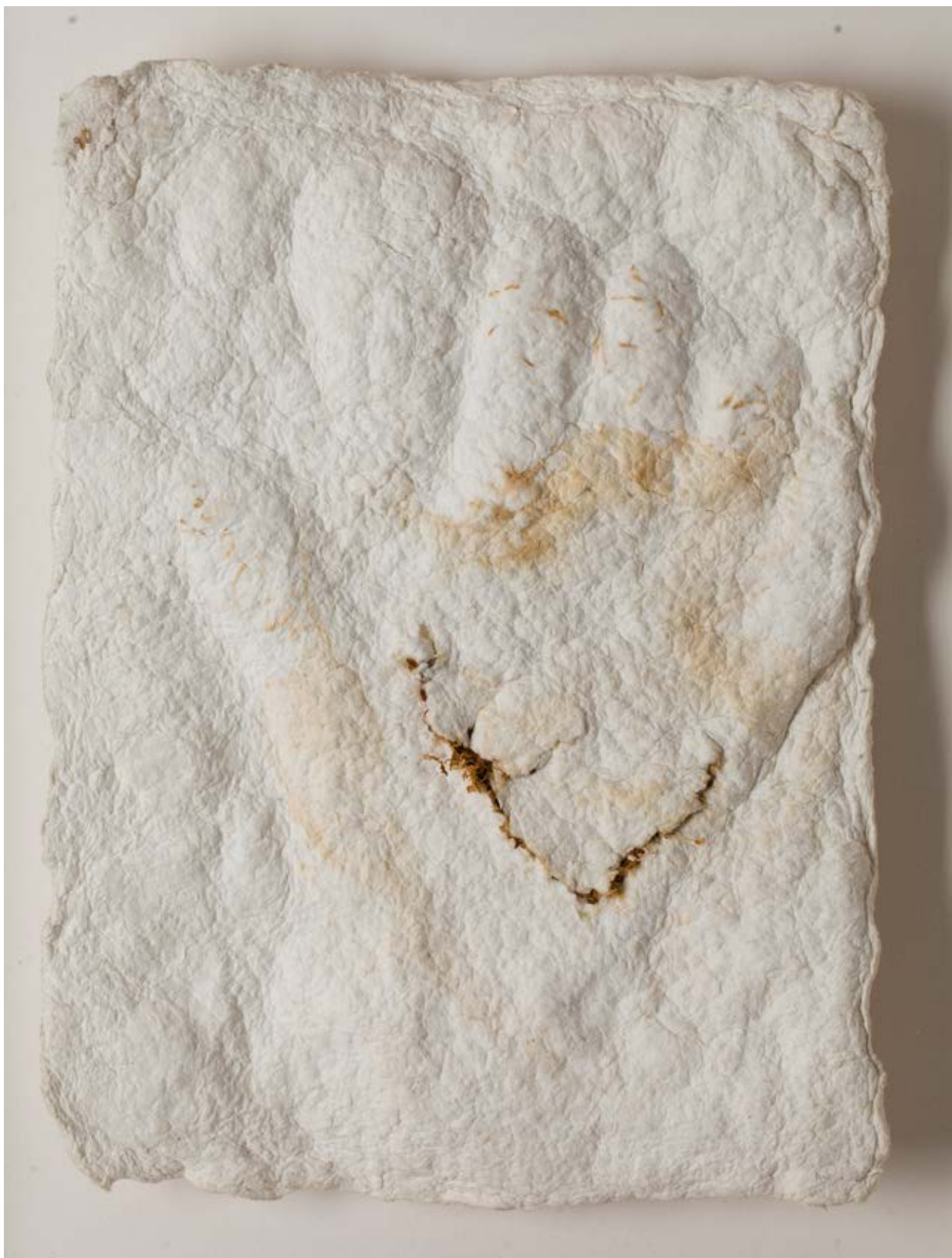
Bez tytułu, 1975–2017

technika własna, 42,6 x 33,4 cm
edycja 1/4

cena wywoławcza: 3 000 PLN

Twórczość Teresy Murak jest konsekwencją przemian w sztukach wizualnych przełomu lat 60. i 70., a w szczególności przesunięcia ważności procesu nad tworzony obiekt, dematerializacji i konceptualizacji dzieła sztuki, poszukiwania nowych materiałów i mediów. Artystka tworzy w materii organicznej, pracuje z krajobrazem. Wykorzystuje naturalny cykl wzrostu i rozpadu, jej dzieła są nietrwałe, tworzone z roślin, wody, nasion, gliny, papieru czerpanego czy też najbardziej charakterystycznej dla działań artystki rzeżuchy. Dla Murak kluczowe są zagadnienia czasu, rytmu i cyklu natury, a także związek człowieka z naturą.

Teresa Murak jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, laureatką nagrody im. Katarzyny Kobro (2005), jedną z prekursorów performance oraz sztuki ziemi w Polsce, autorką licznych instalacji i akcji w przestrzeni publicznej, rzeźbiarką i rysowniczką, przedstawicielką sztuki feministycznej. Działania artystki realizowane były często w przestrzeni publicznej, jedne przyjmowały formy tymczasowe lub jednorazowe, inne stały się trwałym elementem krajobrazu, m.in. w Centrum Rzeźby w Orońsku (1994) oraz w Hoffman Collection (Berlin, 1996). Indywidualne wystawy Murak były prezentowane m.in. w Instytucie Polskim w Düsseldorfie (2013), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 1998), Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki (Warszawa, 1992), Galerie Faust Rosa Turetsky (Genewa, 1992). Artystka brała udział w licznych wystawach grupowych m.in. w Państwowej Galerii Tretiakowska (Moskwa, 2005), Bunkrze Sztuki (Kraków, 2000), Fundació Joan Miró (Barcelona, 1999), Exit Gallery (Nowy Jork, 1998).

16 Grupa Luxus

1980 – 1995

Magazyn LUXUS o chorobach, 2013

szablon, kolaż, druk cyfrowy, fotografia, 40 x 32 cm

23 karty i okładka, nr 28

nakład 30 + 1

Autorzy: Ewa Ciepielewska, Bożena Grzyb-Jarodzka, Małgorzata Plata, Yola Ponton, Paweł Jarodzki, Stanisław Sielicki, Piotr Gusta, Artur Gołacki, Jerzy Kosałka, Zbigniew Libera

cena wywoławcza: 4 000 PLN

W twórczości jednej z najważniejszych polskich grup artystycznych lat 80. XX wieku, Grupy LUXUS, dominowały instalacje, kolaże i szablony poruszające tematy przyziemne, a także kosmopolityczne i psychodeliczne.

Artyści związani z grupą wywodzili się z kontrkulturowego środowiska wrocławskiego. Charakterystyczna dla ich działalności była kpina z rzeczywistości polskiego komunizmu i powszechnej definicji luksusu, kultu Zachodu oraz fascynacji kulturą masową. Nieatrakcyjną polską rzeczywistość przerabiali w ludyczną ekspresję.

W czasie strajku na PWSSP we Wrocławiu (1981) przyszli współzałożyciele grupy rozpoczęli wydawanie magazynu „LUXUS” poświęconego tematyce odmitologizowanej polityki, seksu, czy muzyki rockowej. Magazyn oddziaływał głównie obrazem i hasłem, nawiązywał do estetyki komiksu i stylistyki pop-artu. Początkowo artyści wykonywali gazetkę ręcznie za pomocą szablonów, grafik i rysunków. Ukazało się 6 luźno powiązanych ze sobą tematycznie numerów magazynu w nakładzie kilku bądź kilkunastu egzemplarzy. Magazyn „LUXUS” stanowił reakcję artystów na zapotrzebowanie młodych odbiorców sztuki. Wydanie magazynu poświęcone chorobom wykonane zostało przez członków Grupy LUXUS, z udziałem Ewy Ciepielewskiej, Bożeny Grzyb-Jarodkiej, Małgorzaty Plata, Yoli Ponton, Pawła Jarodzkiego, Stanisława Sielickiego, Piotra Gusta, Artura Gołackiego, Jerzego Kosałki oraz Zbigniewa Libery. Egzemplarz magazynu „LUXUS. o chorobach” znajduje się w kolekcji Zachęty Narodowej Galerii Sztuki.

17 Grupa Twożywo

"play the media", 2004

akryl/papier gazetowy, 56,2 x 38,4 cm
sygnowany p.d.: 'twożywo.art.pl'

cena wywoławcza: 1 500 PLN

Praca "Play the media" powstała w ramach przedsięwzięcia Grupy Twożywo Hors media, czyli media poza mediami. Akcja realizowana na ulicach Paryża w 2004 odnosiła się do zjawiska nieufności względem mass mediów spowodowanego pojawieniem się Internetu. Zdaniem Grupy Twożywo na marginesie wolności słowa powstawały struktury samoistne, łączące się we własne systemy – drugie obiegi informacji, które często zupełnie inaczej widzą i przedstawiają rzeczywistość. Grupa Twożywo została powołana w 1995, działając początkowo pod nazwą Pinokio. W składzie Mariusz Libel, Krzysztof Sidorek grupa działała do 2011. Metody i media, jakimi się posługiwała, skierowane były do przechodniów, internautów – osób przypadkowych, przemieszczających się materialnie lub wirtualnie po systemach komunikacyjnych i informacyjnych. Są to między innymi murale, billboardy, plakaty, naklejki, projekty net-artowe, felietony w prasie.

Twożywo inspirowało się konstrukttywizmem, pop-artem, futuryzmem, reklamą, poezją konkretną. W 2006 Grupa Twożywo została laureatem nagrody „Paszport Polityki” w kategorii sztuki wizualne „za sztukę łączącą w nowatorski sposób słowo z obrazem, za śmiałe wkraczanie ze swymi pracami tam, gdzie sztuka dotychczas nie docierała”. Wybrane wystawy grupy: Galeria Jednobillboardowa (Warszawa, 2000), Galeria Raster (Warszawa, 2001), Galeria Off (Warszawa, 2002), Galeria Arsenał (Poznań, 2002), Salon International del Grabado y Ediciones de Arte Contemporaneo (Madryt, 2003), Narodowa Galeria Sztuki Zachęta (Warszawa, 2003), Austriackie Forum Kultury (Warszawa, 2004), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2006).

INDYKSY GIEŁDOWE 4.08.2004

Indeks	Wartość	Zmiana	Indeks	Wartość	Zmiana
WIG20	1000000	+0,32	WIG30	1000000	+0,32
WIG30	1000000	+0,32	WIG50	1000000	+0,32
WIG50	1000000	+0,32	WIG70	1000000	+0,32
WIG70	1000000	+0,32	WIG90	1000000	+0,32

STATYSTYKA

Indeks	Wartość	Zmiana	Indeks	Wartość	Zmiana
WIG20	1000000	+0,32	WIG30	1000000	+0,32
WIG30	1000000	+0,32	WIG50	1000000	+0,32
WIG50	1000000	+0,32	WIG70	1000000	+0,32
WIG70	1000000	+0,32	WIG90	1000000	+0,32

AKCJE, NOTOWANIA CIĄGŁE

Symbol	Nazwa	Cena	Zmiana	Symbol	Nazwa	Cena	Zmiana
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32

NAJWIĘKSZE ZMIANY CEN

Symbol	Nazwa	Cena	Zmiana	Symbol	Nazwa	Cena	Zmiana
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32

AKCJE GŁÓWNE INDYKSY

Symbol	Nazwa	Cena	Zmiana	Symbol	Nazwa	Cena	Zmiana
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32

4.08.2004

Symbol	Nazwa	Cena	Zmiana	Symbol	Nazwa	Cena	Zmiana
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32
ALC	Alchemia	1000000	+0,32	ALC	Alchemia	1000000	+0,32

Giełdy WIG20 zyskał 0,32 proc.

Drożeje ropa, tanieją akcje

play the media!

Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji.

Szkolnictwo

Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji.

Rynek dolarowy

Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji.

Stalowa koniunktura trwa

Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji.

revues-electroniques.net

twozywo.art.pl

Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji. Wzrost cen ropy naftowej spowodował wzrost cen akcji.

18 Jakub Woynarowski

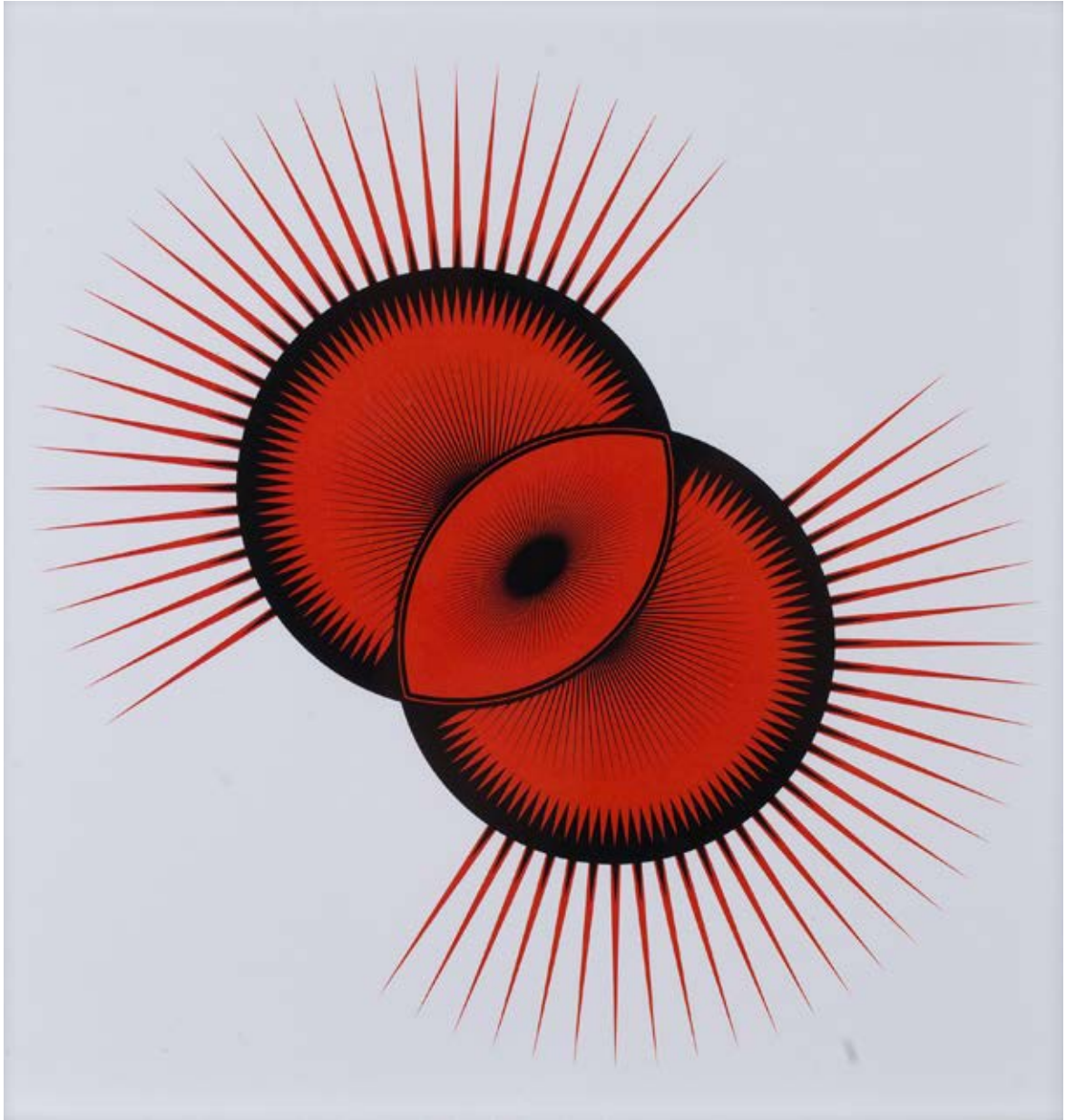
1982

Bez tytułu, 2016

druk/papier, 25,5 x 25,5 cm

cena wywoławcza: 2 600 PLN

Jakub Woynarowski jest autorem projektów z pogranicza teorii i praktyki wizualnej. Jego zdaniem sztuka stanowi narzędzie w poszukiwaniu wiedzy, a nauka może być narzędziem kreacji artystycznej. Obie dziedziny mogą się więc wzajemnie przenikać i uzupełniać. Za siłę napędową swoich działań Woynarowski uważa emocje i wyobraźnię, teorię sztuki wykorzystuje natomiast do tworzenia narracji w swych pracach. Jakub Woynarowski jest absolwentem Wydziału Grafiki oraz Pracowni Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie obecnie prowadzi zajęcia w Pracowni Rysunku Narracyjnego. Jest laureatem Paszportu Polityki (2015), Grand Prix Międzynarodowego Festiwalu Komiksu w Łodzi (2007) oraz Grand Prix Ogólnopolskiego Konkursu Książek i Albumów o Sztuce (2011). Zajmuje się rysunkiem, grafiką, ilustracją i animacją. Tworzy artbooki i komiksy, wideo oraz instalacje site-specific w przestrzeni publicznej (m. in. „CSW Zamek Wawelski” i „Civitas Munita” w ramach festiwalu Art Boom w Krakowie). Jest niezależnym kuratorem i animatorem kultury, twórcą projektu artystycznego ekspozycji w Pawilonie Polskim na 14. Biennale Architektury w Wenecji. Jest redaktorem, autorem książek i esejów, publikowanych w MOCAK Forum, Ha!art, Notesie na 6 tygodni, Arteonie oraz Tygodniku Powszechnym. Jego prace prezentowały instytucje takie, jak MSN (Warszawa, 2018), Galleria civica di Modena (Modena, 2016), National Art Museum of China (Pekin, 2015), MOCAK (Kraków, 2015), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2014), Center for Contemporary Creation Matadero (Madryt, 2013), Bunkier Sztuki (Kraków, 2012). Jego prace znajdują się w kolekcji Bunkra Sztuki, CSW Zamek Ujazdowski, Fundacji Sztuki Polskiej ING, Lubelskiego Towarzystwa Zachęty oraz Emilio Mazzoli Collection Modena.

19 Tomasz Baran

1985

"Ellipsis 3", 2018

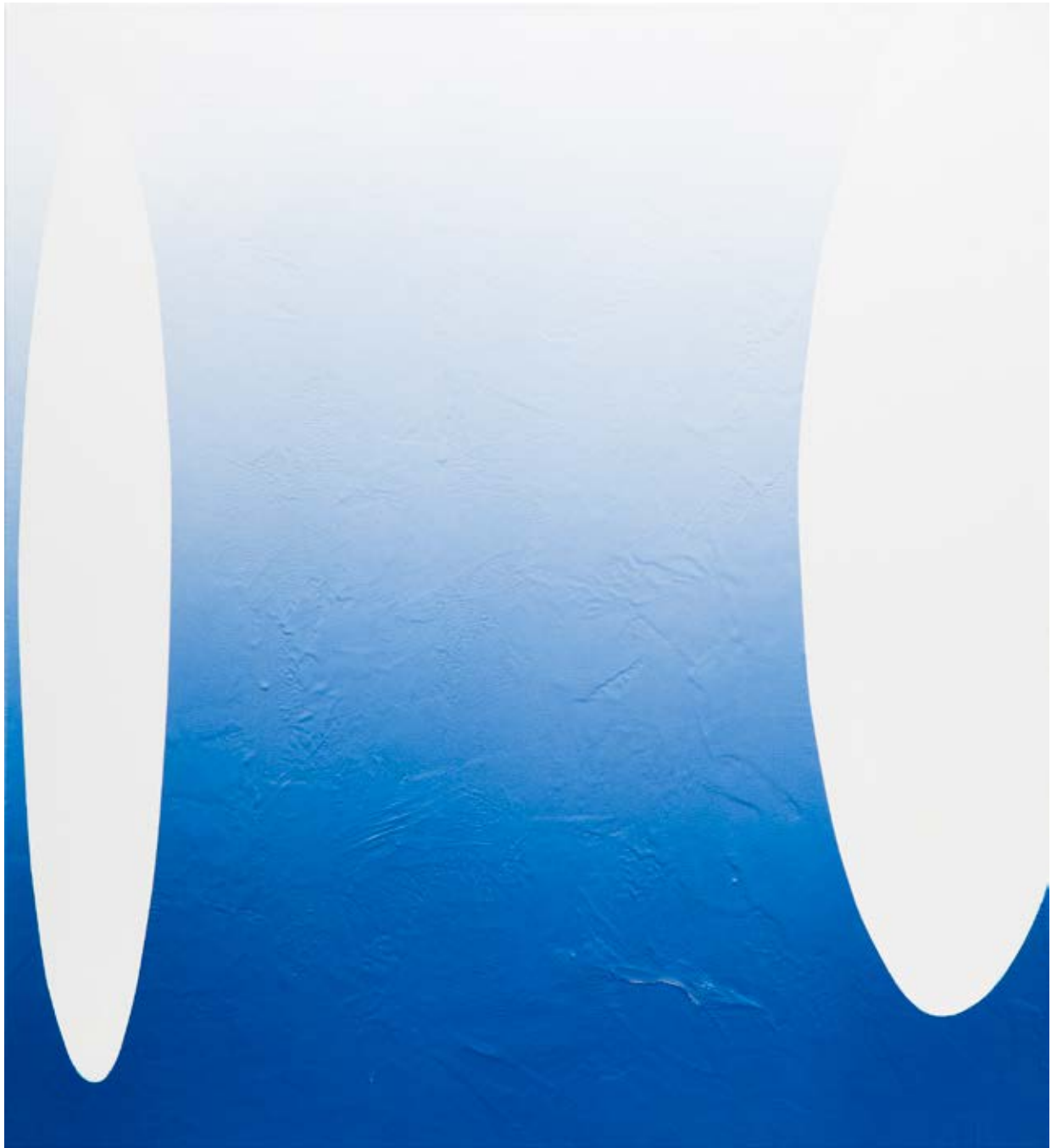
akryl/płótno, 110 x 100 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu na dolnej części blejtramu: 'Tomek Baran 2019 ELIPSIS'

cena wywoławcza: 9 000 PLN

W swojej praktyce artystycznej Tomek Baran eksperymentuje z medium malarstwa, bada jego granice i możliwości, przesuując granice malarskości. W twórczości artysty istotna jest przestrzeń rozumiana zarówno w ramach materialności obrazu, jak i relacji do otoczenia i widza – jako podobrazia wykorzystuje różne obiekty, jak np. drzwiczki szafy czy blat stołu, rzeźbione krosna, krzywoliniowe blejtramy. Maluje farbami przemysłowymi, emaliami i lakierami. Wpisuje się w nurt minimalizmu i abstrakcji. Praca "Ellipsis 3" jest częścią cyklu o tej samej nazwie. Obrazy serii "Ellipsis" są zróżnicowane kolorystycznie, każde płótno pokrywa gradient innej barwy oraz białe eliptyczne kształty.

Tomek Baran jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, laureatem stypendium „Młoda Polska” Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2016) oraz międzynarodowej nagrody Strabag Artaward (2012). Wystawy indywidualne jego prac odbyły się m.in. w Galerii BWA w Olsztynie (2016), Galerii Platan (Budapeszt, 2015), Austriackim Forum Kultury (Warszawa, 2014), Bunkrze Sztuki (Kraków, 2012). Artysta brał udział w licznych wystawach zbiorowych, w tym w XVI Międzynarodowym Triennale Malarstwa „Nomadic Images” (Wilno, 2016), w Instytucie Polskim w Berlinie (2016), MOCAK-u (Kraków, 2015), Galerii Labirynt (Lublin, 2015), Boccanera Gallery (Trento, 2015) oraz Muzeum Sztuki Nowoczesnej (Warszawa, 2014).

20 Wilbert Laurent

1959

Bez tytułu, 2017

olej/płótno, 61,5 x 51 cm

sygnowany, opisany i datowany p.d.: "Wilbert Laurent|Jacmel Haiti|2017"

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Wilbert Laurent debiutował jako malarz w 1981 pod okiem starszego brata, Maccene. Jego prace są bardzo dobrze znane w Europie, a w szczególności we Francji. Obrazy Laurenta, w sposób charakterystyczny dla sztuki haitańskiej, budują wieloprzestrzenne kompozycje o żywych kolorach, przywołujące wspomnienia o owocnym życiu wiejskim i miejskim, zielonych polach i plantacjach. Oprócz tych tematów w sztuce Laurenta pojawiają się także motywy inspirowane voodoo, religią wyznawaną przez 90% Haitańczyków. Prezentowany obraz przedstawia ceremonię voodoo, rytuał leczenia chorego człowieka. Twórczość Wilberta Laurenta łączy więc dwie szkoły malarstwa haitańskiego – bukoliczne, kolorowe sceny charakterystyczne dla ruchu Centre d'Art d'Haïti oraz figuratywne malarstwo szkoły Saint Soleil nawiązujące w swej tematyce do voodoo.

21 Irini Karayannopoulou

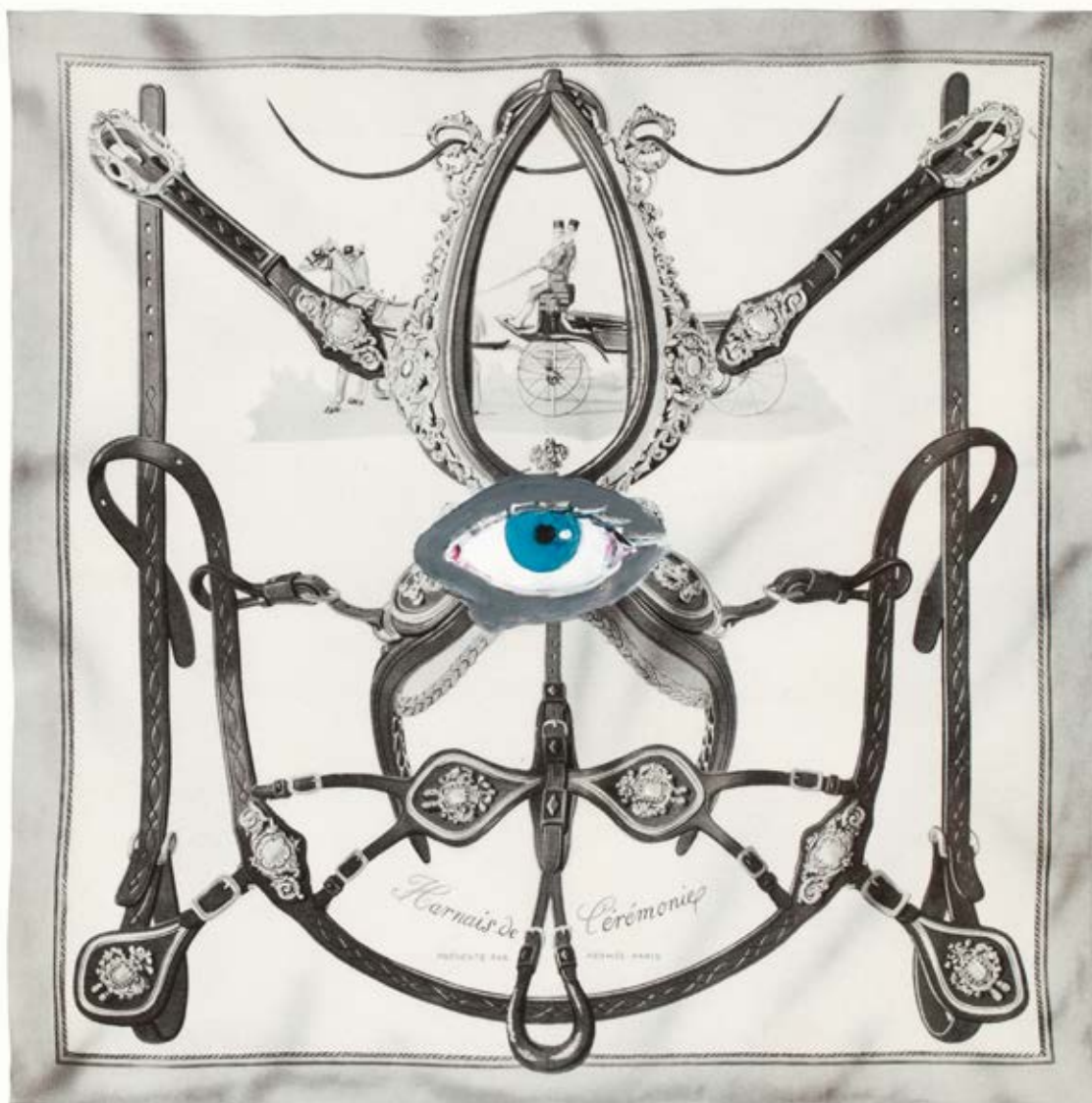
1973

"HÉRMÈS DE CÉRÉMONIES", 2016

wydruk giclee/papier Fine Art, 31 x 31 cm
sygnowany i datowany l.d.: 'Irini Karayannopoulou 2016'
edycja 10/10
ręcznie wykonana drewniana rama

cena wywoławcza: 1 500 PLN

W pracy "HÉRMÈS DE CÉRÉMONIES" Irini Karayannopoulou maluje oko w samym sercu czarno-białego jedwabnego fulara Hermesa z lat 50. XX wieku. Praca stanowi hommage artystki dla przemian Polifema – cyklopa z mitologii greckiej, który początkowo przedstawiany jako potwór ludojad, był później wystawiany jako kochanek nimfy wodnej Galatei. Praca powstała w limitowanej edycji, prezentowana była na wystawie „YOU AM I” w Epifanios Atelier (Ateny, 2016). Irini Karayannopoulou jest malarką, autorką kolaży, animacji oraz muzyki. Zróżnicowane stylistycznie prace tworzy najczęściej w seriach, przy zastosowaniu różnych mediów, które w wystawach artystki przyjmują formę instalacji. Jej obrazy i rysunki nawiązują do tradycji ilustracji prasowej i książkowej, poruszając problemy postrzegania własnej osoby przez pryzmat kultury, kolorowych magazynów i filmów. Artystka wykorzystuje zdjęcia z kampanii reklamowych luksusowych produktów, drogich ubrań, pozbawiając ich logotypów i nazw firm, dezaktywując proces kulturowego pośredniczenia. Przedstawione na zdjęciach modelki otrzymują od artystki nowe wizerunki, niejednokrotnie będące obliczem jej samej, zyskując autonomię i anonimowość. Najważniejsze wystawy artystki w ostatnich latach odbyły się m.in. w O Showroom (Ateny, 2019), MSN (Warszawa, 2019), A.Antonopoulou Gallery (Ateny, 2018), Circus 3000 (Karlsruhe, 2017), Grand Action (Paryż, 2017), Romantso (Ateny, 2016), Septième Etage (Genewa, 2015).

1200 Hermès Paris 1875

1200

22 Isabelle Cornaro

1974

"Reproductions «Choses #1» (Pink)", 2020

litografia barwna/papier, 112 x 74 cm

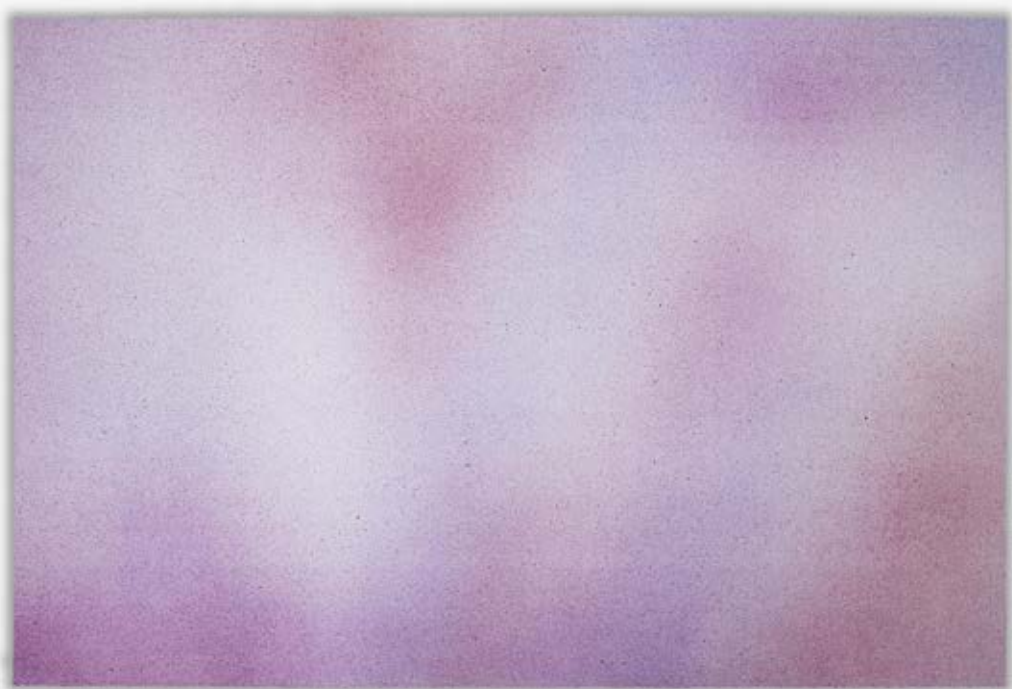
cena wywoławcza: 3 800 PLN

Litografia Isabelle Cornaro "Reproductions «Choses #1»" jest adaptacją obrazu, który artystka wykonała przez bezpośrednie natryskiwanie ściany kompresorem. Istnieją cztery wariacje kolorystyczne pracy. Przy ich tworzeniu powtórzone zostały te same gesty, które wykonano na ścianie, na 4 kolejnych, przezroczystych warstwach.

Dla każdej serii zastosowano zestaw 10 różnych kolorów. Seria nazywa się

"Reproductions" ponieważ litografie są reprodukcjami obrazów filmowych.

Isabelle Cornaro studiowała w École du Louvre i w École Nationale Supérieure des Beaux-Arts de Paris. Zajmuje się malarstwem, rzeźbą, filmem i instalacją, badając wpływ historii i kultury na nasze postrzeganie rzeczywistości. Jej język wizualny czerpie z szerokiej gamy odniesień, od baroku do modernistycznej abstrakcji. W swojej działalności artystycznej Cornaro wykorzystuje znalezione przedmioty nasycone symbolicznym potencjałem lub wartością emocjonalną, które prezentuje w różnych rodzajach wyświetlaczy i mediów, aby ujawnić subtelne przesunięcia znaczeń wywołane przez procesy reprodukcji i tłumaczenia. Twórczość Cornaro prezentowana była w licznych instytucjach, w tym w South London Gallery (Londyn), Spike Island (Bristol), M-Museum (Leuven), LA><ART (Los Angeles), Kunsthalle Bern (Brno), Musée du Louvre (Paryż), ICA (Londyn), Palazzo Cavour (Turyn) oraz Sculpture Center (Nowy Jork).

23 Eva Švankmajerová

1940–2005

"Migréna", 1996

litografia/papier, 72 x 51,8 cm

opisany, sygnowany i datowany p.d.: 'Migréna Eva Švankmajerová 1996'

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Eva Švankmajerová to czeska artystka surrealistyczna, absolwentka Szkoły Architektury Wnętrz oraz Wydziału Teatralnego Akademii Sztuk Scenicznych w Pradze. Poza malarstwem i ceramiką uprawiała również poezję, a jej proza, poruszająca tematy feministyczne i społeczne, regularnie publikowana była w czasopiśmie Analogon. Artystka interesowała się teatrem i lalkarstwem, podczas pracy w eksperymentalnym teatrze Semafor poznała swego męża Jana, twórcę filmów ożywianych animacją i marionetkami, na co idealną odpowiedzią wydawały się kolorowe i groteskowe prace Ewy. Švankmajerová kreowała jałowe, sennie krajobrazy, które zaludniały surrealistyczne istoty, często o zaburzonej anatomii. Przejawem feminizmu artystki były tworzone przez nią kompozycje erotyczne, których bohaterki, będąc w opozycji do panującej wówczas doktryny socrealizmu, były silnymi i monumentalnymi indywidualistkami. Wraz z mężem, Eva Švankmajerová pracowała przy realizacji filmów takich jak Alice, Faust oraz Conspirators of Pleasure, tworzyła również plakaty filmowe.

24 Nikson Brekele, Kolektyw Taring Padi

Bez tytułu, 2016

drzeworyt/papier, 56,5 x 46 cm
sygnowany i datowany p.d.: 'Nikson brekele 2016'
napis w lewym dolnym rogu: 'wood cut 9/60'

cena wywoławcza: 1 000 PLN

Taring Padi to kolektyw artystyczny z Indonezji wykorzystujący sztukę jako narzędzie ekspresji politycznej i edukacji dostępnej dla wszystkich. Jest to organizacja działająca na rzecz kultury i społeczności, stawiająca opór przeciwko dyskursowi elitarnemu i promująca sztukę populistyczną lub ludową, dbając o społeczny i kulturalny rozwój klasy średniej. Artyści kolektywu Taring Padi znani są z tworzenia plakatów wyrażających poparcie dla sprawiedliwości politycznej i społecznej wykonanych w technice drzeworytniczej na papierze lub płótnie. Tworzą także murale, banery, zajmują się lalkarstwem i rzeźbą, teatrem ulicznym, muzyką punk rock oraz techno.

Kolektyw znany jest zarówno wśród międzynarodowych kolekcjonerów sztuki, jak i podziemnych społeczności, np. Spółdzielni Artystów Just Seeds. Prace Taring Padi były pokazywane w wielu formalnych i nieformalnych sceneriach, w tym w Indonezyjskiej Galerii Narodowej w Dżakarcie oraz w 31. Century Museum, Chiang Mai, Tajlandia. Taring Padi został również włączony do wystawy grupowej w galerii University of Technology w Sydney.

Teatr cieni Wayang to istotny i wciąż aktualny element kultury indonezyjskiej, który ma charakter performatywny, jednocześnie zachowując swą dawną rytualność. We wszystkie postaci przedstawienia wciela się narrator zwany „Dalangiem”, który animuje lalki i poprzez intonację głosu odgrywa wszystkie role. W swojej opowieści łączy tradycję ze współczesnością, często komentując aktualną sytuację polityczną. Prezentowana grafika Niksona Brekele z kolektywu Taring Padi przedstawia Dewi – żeńskie bóstwo z Ramayany i Mahabharaty. Dewi określa wszystkie bóstwa kobiece panteonu hinduistycznego, a raczej różne aspekty tej samej bogini. Grafika, podobnie jak teatr Wayang, łączy dawne wyobrażenie z nową wartością. Interwencją artysty, komentarzem do klasycznych przedstawień bogini, jest współczesny ubiór postaci, odkryte ramiona i piersi, czym odróżnia się od dawnych wyobrażeń jawajskich kobiet. Również twarz postaci wyraża nietypowe dla tego przedstawienia emocje, które zazwyczaj mają władcy, silny wyraz.

25 Ewa Axelrad

1984

"Plaga", 2012

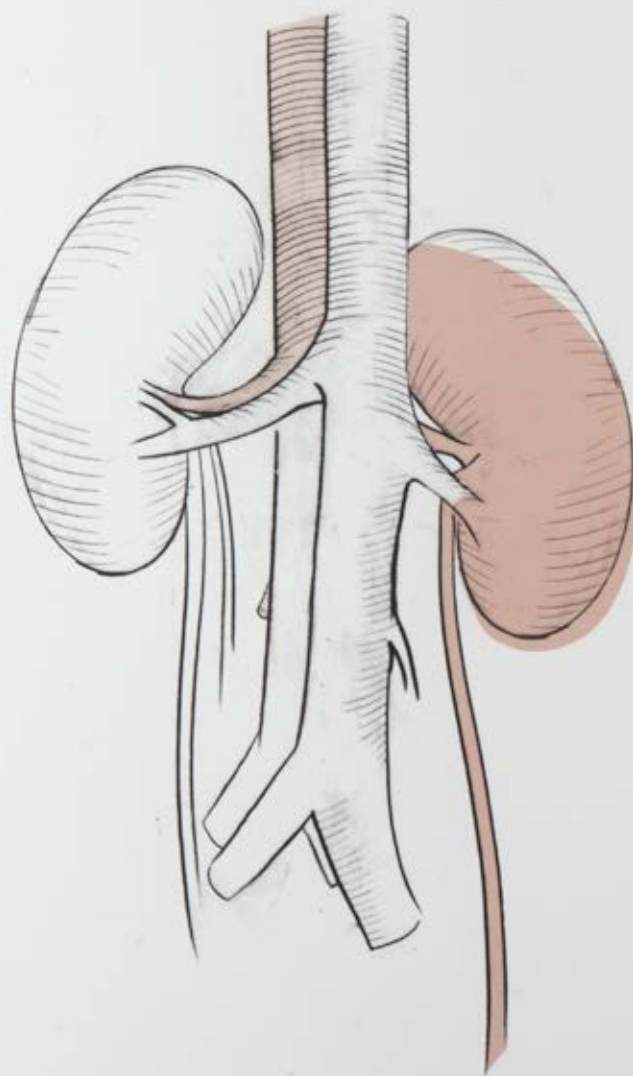
sitodruk/papier, 103 x 73 cm
edycja 12/35

cena wywoławcza: 1 200 PLN

Prace Ewy Axelrad wiążą się z konkretną przestrzenią, w której są prezentowane, mają charakter interwencji typu site-specific.

Axelrad traktuje przestrzeń w sposób aktywny, wchodzi z nią w dialog, traktuje jako inspirację do swojej twórczości. Artystka czerpie również z przeszłości – zarówno osobistej, jak i kolektywnej, z prywatnych historii oraz zasobów pamięci zbiorowej. Jej prace, pozbawione oryginalnego kontekstu, stają się współczesne i uniwersalne. Ważnym aspektem twórczości Axelrad jest wyczuwalne napięcie będące wynikiem kontrastu wywołanego zderzeniem estetyki z etyką. Praca "Plaga" powstała na wystawę o tym samym tytule organizowaną na Salonie Zimowym BWA Warszawa (2012), gdzie prezentowana była jako szkic do serii prac "The Plague: Physical Description". Seria ta odnosi się do różnych systemów puryfikacji, przedstawione zostały w niej systemy odwadniania dróg, lejki czy, jak w przypadku prezentowanej grafiki, nerki.

P
L
A
G
A

26 **Bianka Rolando**

1979

"Po-ślizg", 2019

technika własna, 67,5 x 48,5 cm
sygnowany śr.d.: 'Rolando Blanka'

cena wywoławcza: 1 500 PLN

Bianka Rolando tworzy rysunki, fotografie i instalacje, których fundamentem są jej prace literackie. Rolando interesuje się możliwymi i niemożliwymi połączeniami ilustracji, w jej pracach rysunek wyraża wizualne znaczenia, które mogą mieć kontynuację w poetyckiej metaforze. Prezentowana praca Bianki Rolando zainspirowana została kolażami Johna Ashbery'ego poświęconymi tematyce rozrywek i gier, a także Fenakistiskopem i automatami do gier typu jednoręki bandyta. W kontekście tych maszyn artystka zastanawiała się nad pojęciami czasu oraz ruchu, nad przyspieszeniem i opóźnieniem (poślizgiem) czasowym, sytuacją zawieszenia czasowości i utraty kontroli. Praca prezentowana była na wystawie indywidualnej Bianki Rolando „Poślizg” w Salonie Przyjaciół Fundacji Razem Pamoja (Warszawa, 2019). Oprócz rysunków i instalacji wystawie towarzyszyły, typowo dla praktyki artystki, wiersze.

27 Ryszard Grzyb

1956

"Nic śmiesznego, projekty makatek według Witkacego", 2005

serigrafia/papier, 43,5 x 29,8 cm

sygnowany, opisany i datowany na dole lica: '2005 Nic śmiesznego projekty makatek wg Witkacego
7/50 Ryszard Grzyb'

edycja 7/50

cena wywoławcza: 1 000 PLN

Ryszard Grzyb studiował na wrocławskiej PWSSP, a następnie na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Na stypendiach artystycznych przebywał w Berlinie Zachodnim, w Kolonii, w Lamspringe oraz w Sajgonie. Jest laureatem Nagrody im. Jana Cybisa (2010), był członkiem Grupy i współzałożycielem wydawanego przez nią pisma „Oj dobrze już”. W początkowym okresie swojej twórczości Ryszard Grzyb malował głównie kompozycje neoekspresjonistyczne temperą i gwaszem na kartonie, tzw. papiery. Szybкими pociągnięciami pędzla malował sceny walk fantastycznych zwierząt, karykaturalne przedstawienia ludzkie, a także sceny erotyczne i skatologiczne. Z czasem artysta zwrócił się w kierunku malarstwa olejnego i kompozycji bardziej dekoracyjnych o uproszczonych, spłaszczonych formach. Grzyb łączy malarstwo z twórczością literacką – publikował w „Nowym Wyrazie, Miesięczniku Literackim Młodych” oraz w piśmie artystycznym „Tytuł roboczy”. Zajmuje się grafiką reklamową i wydawniczą. W 2004 rozpoczął projekt multimedialny Zdania napowietrzne, w którym krótkie sentencje poetyckie, zwane przez artystę „absurdalne haiku” umieszcza na billboardach, pocztówkach, gadżetach, tabliczkach informacyjnych i neonach. Dzięki tym zabiegom i poprzez zawłaszczenie przestrzeni komunikacyjnej wzmacnia siłę swego artystycznego przekazu. Zdania napowietrzne zostały wydane w formie publikacji przez Świat Literacki (2005).

samotność człowieka w świecie

2005 Nie twórzono projektu ani tekstu wg Wykazu 2/50 Reparat/GyA

28 Zbigniew Libera

1959

"Śmierć patrioty", 2016

wydruk pigmentowy/dibond, papier bawełniany, 85,5 x 110 cm
sygnowany na odwrociu: 'Zbigniew Libera'

cena wywoławcza: 9 000 PLN

Praca "Śmierć Patrioty" Zbigniewa Libery odwołuje się do przedstawień znanych z ikonografii sztuki sakralnej, takich jak zdjęcie z krzyża czy złożenie do grobu. Scena pozbawiona jest jednak chrześcijańskiego charakteru, jej odwołanie do sakralności jest niepewne – scena może przedstawiać zarówno element nieznanego rytuału, jak i akt przemocy. Nagie postacie kobiece można przyrównać do starożytnych Erynii, mściwych i gwałtownych istot lub też do frywolnych i lubieżnych Bachantek. Seksualność postaci sceny jest również niejednoznaczna, może mieć charakter wyzwalający i pociągający, ale też sadystyczny i zagrażający. W kadrze widoczny jest także fragment postaci samego Libery, który dokumentuje rozgrywającą się akcję na telefonie komórkowym.

29 Kacper Kasprzyk

"Noonwraith". Dyptyk fotograficzny, 2018

wydruk pigmentowy/papier archiwalny, 126 x 111,5 cm (wymiary każdej pracy)
edycja 1/3

cena wywoławcza: 8 000 PLN

Dyptyk fotograficzny autorstwa Kacpra Kasprzyka to wcześniej niepublikowane zdjęcia z sesji fotograficznej Bożki Słowiańskie / Slavic Idols na Stromboli. Sesja zdjęciowa odbyła się w ramach przygotowań do artystycznego wydania numeru Vogue Polska (listopad 2018) kuratorowanego przez Paulinę Ołowską, gościnną redaktorkę magazynu. W sesji okładowej na Stromboli w boginię ze słowiańskiego panteonu – Peperugę, Nyję czy Mokosz – wcieliła się modelka Anja Rubik. Na prezentowanych, czarno-białych fotografiach widzimy emanację Południcy, złośliwego demona, który w samo południe poluje na śpiących na polu żniwiarzy, porywa dzieci bawiące się na skraju pola, zsyła udar słoneczny na tych, którzy nie przerywają pracy, gdy słońce jest w zenicie.

Kacper Kasprzyk studiował projektowanie mody w prywatnej szwedzkiej szkole Nyckelviksskolan. Wpływ na jego działalność fotograficzną mieli artyści tacy jak Lucien Freud, Isa Genzken czy Gerhard Richter, a także fotografowie Harry Callahan i Gregory Crewdson. Kasprzyk uważa, że najlepsze efekty w fotografii modowej przynosi połączenie sztuki i handlu, zachowanie idealnej równowagi między kreatywnością a komercją. Najbardziej udana współpraca, zdaniem artysty, oparta jest na połączeniu wolności twórczej i zaufania pomiędzy fotografem a klientem. Proces twórczy fotografa jest intuicyjny i eksploracyjny.

Dotychczas współpracował z jednymi z najbardziej znanych stylistów na świecie, z markami takimi jak Gucci, Hermès, Chanel, YSL, Balenciaga i Burberry. Jego fotografie znalazły się na łamach niszowych czasopism przewodnich jak „iD”, magazyn „Purple”, „Industrie”, „Man about Town”, „O32c” i w wydawnictwach komercyjnych, m.in. „Vogue Paris”, „Vogue China”, „Vogue Poland”, „Vogue Hommes”, „GQ” i „Harper’s Bazaar”.

30 Weronika Gęsicka

1984

"Dollhouse", 2019

wydruk pigmentowy/papier Hahnemühle Photo Rag Baryta, dibond, 30 x 40 cm

edycja 1/5 + 2 AP

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu

oprawa drewniana, szkło muzealne

cena wywoławcza: 3 500 PLN

Praca "Dollhouse" Weroniki Gęsickiej powstała na zamówienie „The New York Times” jako ilustracja do tekstu Emily Landau „Dollhouses”, opublikowanego w stałej rubryce „Letter of Recommendation” (The New York Times, luty 2019). Praca dotyczy domków dla lalek jako miniaturowej formy prawdziwego życia oraz ich wpływu na przygotowanie dziewczynek do odgrywania określonych ról społecznych. Weronika Gęsicka jest artystką wizualną, w swojej praktyce używa głównie fotografii, tworzy również obiekty i instalacje. Podejmowane przez artystkę tematy dotyczą pamięci i jej mechanizmów oraz związanych z tym zagadnieniem teorii naukowych i pseudonaukowych. Istotna dla twórczości Gęsickiej jest także praca z archiwaliami, starymi fotografiami, często znajduwanymi przez artystkę w Internecie, w bankach zdjęć, ale również w archiwach policji i w prasie.

31 **Diana Lelonek**

1988

Bez tytułu („Yesterday I met a really wild man”), 2015

wydruk pigmentowy/papier archiwalny, dibond, 100 x 125 cm (w świetle oprawy)

cena wywoławcza: 6 000 PLN

Diana Lelonek niezmiennie porusza w swej twórczości problem relacji człowieka i natury. Prezentowana fotografia stanowi element cyklu "Yesterday I met the really wild man" (2015) będącego niejako kontynuacją pracy "Znacznie Wcześniej" składającej się ośmiu fotografii portretowych i niby-dokumentalnych scenek. "Yesterday I met the really wild man" to monumentalne kompozycje opowiadające o ludziach nie tyle powracających do natury (jak to się miało w "Znacznie Wcześniej"), ile będących jej integralną częścią. Zamazana zostaje linia dzieląca człowieka od pozostałych elementów fauny i flory. Postaci ludzkie przedstawione są na fotografiach niczym stada zwierząt nieśmiało poruszające się wśród otaczającej je natury.

32 Stach Szumski

1992

"Sudeten Ziggurat", 2019

wydruk pigmentowy/papier FujiMat, dibond 2 mm, 83 x 103 cm

cena wywoławcza: 4 000 PLN

Ciekawym aspektem twórczości Stacha Szumskiego są oddolne i niekiedy nielegalne interwencje artysty w przestrzeń publiczną, m.in. murale inspirowane prehistorycznymi malowidłami ściennymi i kulturą górniczego śląska. Realizacje Szumskiego tego typu można oglądać m.in. w Tokio oraz w Meksyku. Prezentowana fotografia „Sudeten Ziggurat” to dokumentacja oddolnej interwencji artysty w fasadę opuszczonego hotelu Sudety w Jeleniej Górze. Tarasowa bryła hotelu miała potencjał świątynno-mistyczny, z ukosa do złudzenia przypominając budowę sumeryjskiego Zigguratu. Intuicyjne kształty, formy powstałe w procesie improwizacji, nawiązują momentami do pisma klinowego. Fotografiię wykonał Jakub Certowicz. Stach Szumski to artysta wizualny, absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Tworzy indywidualnie oraz w duecie z Karoliną Mełnicką – projekt Nomadic State (nomadyczne mikropaństwo). W swojej twórczości Stach Szumski korzysta z wielu mediów – zajmuje się malarstwem, kolażem, sztuką konceptualną i interaktywną. Uprzednio artysta związany był z fundacją Vleppvent oraz warszawską galerią V9 (2013–2016). Brał udział w licznych wystawach m.in. w MSN (Warszawa, 2018), Contem-porary Art Center (Wilno, 2018), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2017), Galerii Labirynt (Lublin, 2016), Miejscu Projektów Zachęty (Warszawa, 2016), Galerii BWA (Tarnów, 2014). Współpracuje z galerią Polana Institute w Warszawie.

33 Igor Pisuk

1984

"Dziewczyna i ogień", 2015

fotografia barwna/papier Hahnemuhle Photo Rag 308 gsm, 60 x 45 cm

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Fotografia Dziewczyna i ogień stanowi część cyklu „Deceitful Reverence” Igora Pisuka. Seria ta jest osobistym, wizualnym dokumentem mówiącym o opuszczeniu, samotności i zmianie, jest podróżą przez meandry transformacji wewnętrznej człowieka, emocjonalnym roller-coasterem. Fotografie stanowią osobistą, autorską ilustrację lęków, pragnień i marzeń – cykl zapoczątkował proces wychodzenia z uzależnienia alkoholowego samego autora, a fotografia stała się dla artysty sposobem wyrażania uczuć, porządkowania chaosu myśli, formą terapii. Fotografie Igora Pisuka kreują rzeczywistość, w której świat wewnętrzny miesza się ze światem zewnętrznym, wzajemnie na siebie oddziaływując. Cykl prezentowany był na wystawie „Deceitful Reverence” w Galerii PIX.HOUSE (Poznań, 2018), został również wydany w formie publikacji o tej samej nazwie (Blow up press, 2018), nagrodzonej m.in. w konkursie Moscow International Foto Awards 2019 oraz PHOTO-EYE BEST BOOKS Dewi Lewis (2019).

Igor Pisuk jest absolwentem PWSFTviT w Łodzi oraz szkoły mistrzowskiej w Silkeborg (Dania). Jest laureatem licznych nagród, m.in. Leica Street Photo (2015), URBAN: Dream & Sycylia (2015) oraz MIFA – Book Photographer of the Year (2019). Jego prace były publikowane w licznych albumach i pismach fotograficznych, a także prezentowane na międzynarodowych festiwalach i wystawach, m.in. na Grand Prix Fotofestival (Łódź, 2018), Month of Photography Festival (Ljubljana, 2016), Photo Kathmandu Festival (Kathmandu, 2015), TIFF Festival (Wrocław, 2015), Triennale of Photography (Hamburg, 2015), w Galleri Mejan (Sztokholm, 2017), Interzone Gallery (Rzym, 2016).

34 Joanna Piotrowska

1985

Bez tytułu ("How are you"), 2015

C-print/papier fotograficzny 45,5 x 57 cm
edycja 1/6 + 2AP

cena wywoławcza: 6 500 PLN

Cykl fotografii Joanny Piotrowskiej "How are you" powstał podczas rezydencji artystki w Fundacji Razem Pamoja w Mathare slum w Nairobi (Kenia). "How are you" porusza problem dominacji i uprzedmiotowienia oraz postkolonialnego myślenia białego człowieka. Prezentowana praca odnosi się również do zainteresowania artystki fotografią portretową. Za pomocą fotograficznej pantomimy Piotrowska tworzy portrety psychologiczne swoich bohaterów, koncentrując się na gestach i mowie ciała, buduje sytuacje oderwane od rzeczywistości i sztuczne. Artystka dekonstruuje sposoby znieskształcania, zawłaszczania i fabrykowania tożsamości portretowanych. Praktyka fotograficzna Piotrowskiej bazuje na relacji między tym, co rodzinne i lokalne, a szerszymi strukturami ekonomicznymi, politycznymi, społecznymi i kulturowymi. Często w fotografiach artystki to, co kojarzymy z komfortem i bezpieczeństwem, zostaje zaburzone poprzez ukazanie drugiej, ciemnej natury rzeczy. Fotografia prezentowana była na wystawie "How are you" w Księgarni | Wystawie Fundacji Razem Pamoja (Kraków, 2015).

35 Przemysław Branas

1987

Bez tytułu ("Generał Bem daje mi znak do podróży"), 2016

wydruk archiwalny/papier fotograficzny, 160 x 110 cm

cena wywoławcza: 3 500 PLN

Fotografia "Bez tytułu (Generał Bem daje mi znak do podróży)" powstała w ramach projektu Przemka Branasa poświęconego postaci Generała Józefa Bema. Jest dokumentacją performansu Przemka Branasa "Mauzoleum Generała Józefa Bema", który artysta zaprezentował w Parku Strzeleckim w Tarnowie, tuż po swoim powrocie z podróży do Syrii. Branas w swym projekcie próbował odtworzyć drogę, którą ciało generała zmarłego w Aleppo zostało sprowadzone do Polski. Tak jak podróż artysty, performance odbył się w odwrotnym kierunku i polegał na zakryciu fasady mauzoleum generała srebrną folią. W trakcie performansu artysta znajdujący się u stóp mauzoleum miał na sobie srebrną maskę dźwiękową, z której wydobywał się odgłos pisku. Praca prezentowana była na wystawie Praca-technika w Project Room CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2016) oraz Generał Bem wraca do domu (BWA Tarnów, 2017).

36 Magdalena Lazar

1986

"Hermes", 2013

fotografia barwna/papier, 93 x 83 cm

cena wywoławcza: 2 600 PLN

Prezentowana praca stanowi kadr z pracy wideo Magdaleny Lazar "Lkk". Jej bohaterem jest Hermes, współczesny pustelnik, w młodości związany z ruchem hipisowskim, obecnie mieszkający w Tyńcu pod Krakowem i wierzący w szczęśliwy regres. Hermes nie rezygnuje ze zdobyczy nowoczesności, jednakże korzysta z nich w sposób oszczędny i ostrożny. Artystka towarzyszy Hermesowi w jego podróży z samotni do centrum Krakowa, którą on odbywa konno pod osłoną nocy. Fotografie z filmu prezentowane były na organizowanej przez Fundację Razem Pamoja wystawie „Hermes” w Naturalnym Sklepiu – Galerii Smaku (Kraków, 2013). Magdalena Lazar jest absolwentką Wydziału Grafiki na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Zajmuje się malarstwem i rysunkiem, tradycyjnymi technikami graficznymi, a także szeroko pojętym obrazem cyfrowym i animacją. Porusza się w obszarze nowych mediów, badając różne techniki wraz z ich możliwościami i ograniczeniami. Należy do grupy artystycznej „Prassa”. Magdalena Lazar brała udział w licznych festiwalach oraz wystawach, m.in. w Meet Factory (Praga, 2019), Exgirlfriend Gallery (Berlin, 2019), MOCAK-u (Kraków, 2018), Cricotece (Kraków, 2018), Hewei Iron Craft Factory (Chongqing, 2017), Album Arte (Rzym, 2015), Bunkrze Sztuki (Kraków, 2013).

Agata Grzybowska

1984

"Niewidoczne", 2020

wydruk pigmentowy/papier Hahnemuhle Photo Rag 308 gsm, 100 x 67 cm
edycja 1/5 + 2 AP

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Agata Grzybowska swoją praktykę fotograficzną prowadzi w czasie licznych podróży po świecie, m.in. podczas pobytów w Syrii, Ugandzie, Indiach, Egipcie, Rumunii i na Ukrainie.

W centrum swych fotograficznych opowieści stawia człowieka, często zmagającego się z trudnymi, zagrażającymi życiu sytuacjami. Praca "Niewidoczne" powstała podczas pobytu artystki w rezydencji Fundacji Razem Pamoja w Jacmel na Haiti. Grzybowska pracowała tam nad projektem dokumentacji fotograficznej robotników odbudowujących, dzięki wsparciu Fundacji Polska-Haiti oraz Fundacji Razem Pamoja, szkołę podstawową zniszczoną przez trzęsienie ziemi w 2010. W czasie swojego pobytu w Jacmel Grzybowska fotografowała także codzienne życie mieszkańców miasta oraz odbywający się tam corocznie słynny karnawał, który został uchwycony na prezentowanej fotografii w swej groteskowej i surrealistycznej teatralności. Haiti, zdaniem artystki, to historia niemożliwego.

Ma na myśli zarówno wydarzenia z przełomu XVIII i XIX wieku, jak i te rozgrywające się tam obecnie. Zadaje sobie pytanie, jak opisać historię tego, co niemożliwe, czy narracja fotograficzna ma w sobie na tyle siły, by przekazać rozgrywające się na naszych oczach zdarzenia.

38 Vivien Poly

"Orangutan", 2019

fotografia czarno-biała/dibond, 68 x 73 cm

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Prezentowane zdjęcie powstało w ramach długofalowego projektu fotograficznego Vivien Poly, który za pośrednictwem portretów orangutanów i innych naczelnych pragnie unaocznić globalny problem wycinki lasów. Seria ta jest formą aktywizmu środowiskowego, która zdaniem Vivien Poly jest metodą unaoczniania pewnych problemów na arenie międzynarodowej. Celem projektu jest z kolei zebranie funduszy na zakup lasów deszczowych za pośrednictwem indonezyjskiej organizacji Kalaweit i ustanowienie sanktuarium orangutanów. W Indonezji, kraju zamieszkania fotografa, tempo deforestacji jest najwyższe na świecie, a orangutany są gatunkiem najbardziej dotkniętym przez masową konsumpcję krajów rozwiniętych. Prezentowana fotografia powstała podczas wędrowki artysty przez dżunglę na Sumatrze. Uwieczniona na zdjęciu samica orangutana o imieniu Jeki straciła dom z powodu masowego wylesiania przez firmy produkujące olej palmowy.

Vivien Poly pochodzi z Francji, działa głównie w Indonezji. Jego zdaniem jedno zdjęcie może zsynchronizować emocje i przełamać bariery językowe, a każda istota ludzka niesie ze sobą wyjątkową energię, którą Poly pragnie przedstawić w silnym i bezpośrednim przekazie fotograficznym. Wykonuje portrety spotkanych osób, niejednokrotnie umieszczając je również w przestrzeni miejskiej. W swoich projektach współpracuje z lokalnymi i międzynarodowymi artystami, jest aktywnym członkiem międzynarodowego kolektywu artystycznego MICRO GALLERIES. Wystawy artysty odbyły się m.in. w L'Aerosol (Paryż, 2018), Antiques Gallery (Yogyakarta, 2017), Kebun Bibi Art Gallery (Yogyakarta, 2017), Alternative Space (Lizbona, 2016), Le Relais (Paryż, 2016). Jego prace znajdują się w prywatnych kolekcjach w Paryżu, Singapurze, Dżakarcie, Bali, Amsterdamie, Lizbonie, Londynie i Hongkongu.

39 **Justyna Górowska**

1988

"Łuska", 2014

C-print/papier FujiMat, 28,2 x 33,4
edycja 1/5

cena wywoławcza: 1 000 PLN

"Łuska" jest zapisem fotograficznym performansu Justyny Górowskiej o tym samym tytule, prezentowanego w Quebec City (2014) oraz w Warszawie, w czasie wernisażu wystawy Syrena herbem twym zwodnicza (MSN, 2017). Podczas występu artystka przyciskała do swego ciała łuski po nabojach, które tworzyły na jej ciele ażurową strukturę, wzór podobny do rybiej łuski. Praca ta związana jest z ówczesnym zainteresowaniem artystki mitologią słowiańską. Justyna Górowska wciela się w postać nimfy wodnej – boginki.

40 Stach Szumski

1992

"Studium nieostrości XII", 2018

aerograf, akryl/płótno, 60 x 50 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: '2018|S. SZUMSKI'

cena wywoławcza: 2 000 PLN

W swojej twórczości Stach Szumski korzysta z wielu mediów – zajmuje się malarstwem, kolażem, sztuką conceptualną i interaktywną.

"Studium nieostrości VII" jest częścią cyklu eksperymentów malarskich, w ramach którego artysta skupia się na testowaniu różnych kątów natrysku farby za pomocą aerografu. Powstałe formy są wynikiem beztroskiego, czysto emocjonalno-intuicyjnego, ale i niepokojącego aktu. Zawarta w nich kryptonarracyjność pozostaje nieokreślona.

41 **Samedi Meger**

Bez tytułu, 2018

olej/piótno, 51 x 59,2 cm

cena wywoławcza: 1 500 PLN

Samedi Meger to haitański artysta związany z Centrum Sztuki w Jacmel – galerią sztuki, szkołą artystyczną, przestrzenią integracyjną wspierającą działania artystyczne i edukacyjne, pracę rzemieślniczą oraz sztuki performatywne. Jego droga artystyczna rozpoczęła się w efekcie trzęsienia ziemi w 2010, kiedy to zainspirowany działalnością innych artystów czerpiących w swojej sztuce z traumatycznych doświadczeń, postanowił poprzez sztukę wyrazić siebie. Obrazy artysty mają charakterystyczne żywe kolory, za pomocą których Meger buduje swoje sceny, w sposób dekoratywny ciasno wypełnia je prostymi kształtami, stylizowanymi, uproszczonymi formami figuratywnymi. Tematyka tych przedstawień kontrastuje z barwną kolorystyką, stanowi komentarz do trudnej rzeczywistości, jaką otacza artystę, daje wyraz przeżytym doświadczeniom, odnosi się do sytuacji politycznej kraju. Twórczość Samedi Megera szybko zyskała uwagę, nagrodzono go licznymi nagrodami, w tym nagrodą Alliance Francaise. Jego prace prezentowane były również w Stanach Zjednoczonych.

42 Adéla Janská

1981

"Hands and face I (Calm down)", 2020

"Hands and face II (Calm down)", 2020

dyptyk

olej/papier, płyta pilśniowa, 32,5 x 25 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu p.d.: 'Janská | 2020 | CALM DOWN' (obie prace)

cena wywoławcza: 4 000 PLN

Adéla Janská postrzega swoją sztukę jako dialog z najbliższym otoczeniem, w którym obraz jest odzwierciedleniem struktur świata rzeczywistego.

Twórczość Adéli Janskéj jest daleka od prostego przełożenia doświadczeń fotograficznych na język obrazu. Stosowany przez artystkę zabieg zaburzenia percepcji obrazu umożliwia widzowi postrzeganie rzeczywistości jako zestawu symboli wyposażonych w ładunek znaczeniowy. Prace "Hands and face (Calm down)" powstały jako szkice artystyczne do serii „Beauty Queen” Adéli Janskéj. Seria zapoczątkowana w 2019 opowiada o kobietach i feminizmie. Kolorystyka tych dwóch prac – zieleni jednej oraz czerwieni drugiej – stanowią metaforę kobiety w społeczeństwie oraz w bezpiecznej przestrzeni osobistej.

Adéla Janská ukończyła malarstwo oraz sztuki wizualne na Akademii Sztuk Pięknych w Bańskiej Bystrzycy, naucza w Średniej Szkole Projektowania i Mody w Prostějovie. Jej wystawy indywidualne odbyły się w Galerie Krystal (Haviřov, 2018), Galerie Via Art (Praga, 2018), Galerie Důl Michal (Ostrava, 2018) oraz Galerie Caesar (Olomouc, 2015). Uczestniczyła w licznych wystawach zbiorowych, m.in. w The Chemistry Gallery (Praga, 2018, 2019), Galerie Důl Michal (Ostrava, 2018), Galerie moderního umění (Hradci Králové, 2017), Muzeum a galerie (Prostějov, 2016), Kafkův dům (Praga, 2015) oraz Městské muzeum (Rýmařov, 2013).

43 Zuzanna Janin

1961

"DRUŻYNA", 1863–2016

kolaż /papier fotograficzny, 121 x 91 cm (w świetle oprawy)
kolaż na XIX-wiecznych rysunkach autorstwa Ignacego Jasińskiego
fotografie, wydruki, wycinki gazet, pajęczyny, skrzydła motyli
w ramie jesionowej za szkłem

cena wywoławcza: 4 000 PLN

Zuzanna Janin to artystka sztuk wizualnych, rzeźbiarka, fotografka i performerka, twórczyni instalacji, obiektów i prac wideo. Jako aktorka dziecięca zagrała główną rolę w serialu „Szaleństwo Majki Skowron”, do czego odnosi się często w swojej sztuce. Znana jest również z przełamania tabu, z otwartości i szczerości, a jej akcje angażują emocjonalnie widzów oraz ją samą. W swej działalności artystycznej odwołuje się do własnych doświadczeń, a także do historii i dziedzictwa swojej rodziny, podejmuje również aktualne problemy społeczne. Praca "Drużyna" powstała w ramach serii o tej samej nazwie. Kolaże z cyklu opowiadają o młodości, chłopięctwie i męskości. Praca prezentowana była na wystawie „Archiwum Uczuć Ulotnych” w krakowskiej galerii Fundacji Razem Pamoja (2019) zbudowanej wokół tematyki młodości oraz „Szaleństwa Majki Skowron”.

44 Xavery Deskur-Wolski

1988

"Sat-Okh", 2017

akryl/plótno, 110,5 x 140,5 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrocie: "SAT - OKH" | XAVERY DESKUR WOLSKI | 2017 | akryl"

cena wywoławcza: 4 800 PLN

Obraz "Sat-Okh" powstał przy okazji wystawy „Indiański Epimeteusz w Księgarni” I Wystawie Fundacji Razem Pamoja (Kraków, 2017). Inspiracją dla tego wydarzenia była biografia Stanisława Supłatowicza, zwanego Sat-Okh, czołowej postaci polskiej indianistyki. Supłatowicz miał urodzić się wśród kanadyjskich Indian, przepłynąć Atlantyk wspólnie z matką i w trakcie II wojny światowej przyłączyć się do Armii Krajowej. Tam zyskał poważanie dzięki swoim umiejętnościom nawigacyjnym i tropicielskim, które nabył, dorastając pośród Indian. Dla Xaverygo Wolskiego postać Sat-Okha to uosobienie Obcego, bogatego w wiedzę praktyczną, tak różną od europejskiego wykształcenia typowego żołnierza, który by przetrwać, musi posługiwać narzędziami i przyrządami.

Żołnierz Indianin zostaje przez artystę porównany do brata tytana Prometeusza – Epimeteusza, zdolnego komunikować się ze zwierzętami.

Obierając go za patrona wystawy, artysta zadaje kłam exodusowi człowieka ze stanu „naturalnej niewinności”. Plótno Sat-Okh wypełnia wizerunek Indianina oraz fragment biografii Supłatowicza. W tworzeniu wystawy i prezentowanych na niej prac, do opowiedzenia historii Żołnierza Indianina, Wolski posłużył się językiem Braille’a, destabilizując konwencjonalną pozycję odbiorcy, wystawiając go na próbę i kwestionując jego zdolności kognitywne.

SAT-OKH

(w języku shawnee – Długie Pióro), pseudonim „Kozak”. Syn wodza Indian Kanaadyjskich i Polki. Do 17 roku życia wychowywał się wśród Indianckiego plemienia Szaunisów. W 1938 r. przybył z matką do Polski, a w 1944 r. wstąpił do oddziału 72 pp AK. Za męstwo w walce odznaczony Krzyżem Walecznych. Po wojnie aresztowano go za przynależność do AK. Pisał książki przygodowe oraz był jednym z czołowych założycieli Polskich Indianistów. Kiedy powrócił po latach do swojego plemienia – powiedział mu, że jest Indianinem

jak jabłko: czerwony na zewnątrz,

a w środku biały.

45 **Luka Woźniczko**

1985

"Tropienie, polowanie i uczta", 2020

akryl/plótno, 60 x 60 cm

datowany i sygnowany na odwrocie na górnej części blejtramu: '2020 LUDMIŁA WOŹNICZKO'

cena wywoławcza: 3 000 PLN

Obrazy Luki Woźniczko przełamują nasze przyzwyczajenia, przyciągają wzrok i pobudzają umysł do podjęcia próby interpretacji scen przedstawionych przez artystkę. Te pełne są fantastycznych istot, bestii znanych z koszmarnych snów, ciemnych postaci, form nie z naszego świata, ulepionych z pragnień i snów. Rzeczywistość ukazana w pracach Woźniczko jest odbiciem znanego nam świata w krzywym zwierciadle, skrywa niewypowiedziane jeszcze opowieści. Obrazy są nęcące, wciągają odbiorcę w interakcję swoją zmysłowością i sensualizmem na granicy wulgarności.

46 Katarzyna Kukuła

1987

"Dotyk motyli", 2016

olej/płótno, 60 x 50 cm

na odwrociu sygnowany, opisany i datowany: 'Katarzyna Kukuła | Dotyk motyli | olej na płótnie | 60 x 50 cm | 2016'

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Obrazy Katarzyny Kukuły poświęcone są w znacznej mierze problematyce kobiecej podmiotowości, cielesności, ekstatycznej rozkoszy i autonomii. Stylistyka surrealizmu w pracach artystki ukazuje ciało kobiety w jedności z naturą, a aktowi seksualnemu nadaje kosmiczny wymiar. Obraz "Dotyk motyli" należy do serii prac poruszających temat kobiecej masturbacji. Seria ta to historia wolności i niezależności kobiet, afirmacji kobiecości. Prezentowana praca ma charakter figlarny, nieco perwersyjny, znajduje się w sferze fantazji i wyobraźni.

47 Ewa Cielewska

1960

"Dwa żuki i suka", 2010

akryl/płótno, 120 x 100 cm

cena wywoławcza: 4 800 PLN

Obraz "Dwa żuki i suka" powstał pod wpływem wydarzeń roku 2010 w Polsce oraz panującej wówczas atmosfery. Był to rok katastrofy smoleńskiej i ogłoszenia ks. Jerzego Popiełuszki błogosławionym, wprowadzenia zakazu palenia tytoniu w miejscach publicznych oraz wprowadzenia w życie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, całkowicie zabraniającej stosowania kar cielesnych. Wszystkie te wydarzenia mają odzwierciedlenie w obrazie, jego temacie, kompozycji, dynamice i przesłaniu. Praca prezentowana była na indywidualnej wystawie artystki w galerii Otwarta Pracownia, zatytułowanej na cześć chińskiego Roku Tygrysa „Straszna piękność” (Kraków, 2010).

48 Alex Urban

1978

"Dziewczyny czytają komiksy", 2015

akryl/płótno, 100 x 80 cm

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu: 'dziewczyny czytają komiksy | 2015 | alex urban'

cena wywoławcza: 7 500 PLN

Podstawowymi mediami stosowanymi przez Alex Urban są malarstwo, rzeźba i fotografia. Artystka z dużą swobodą podchodzi do podejmowanych w swoich pracach tematów związanych z seksualnością, cielesnością bądź religią, poddaje je społecznej krytyce, równocześnie pozwalając sobie na niewybredne skojarzenia czy nawet wulgarne żarty.

Charakterystyczne uniwersum Urban, zamieszkane przez osobliwe, niemożliwe do jednoznacznej interpretacji postaci, buduje artystka z zamilowaniem, posługując się tak odwołaniami do sfery sacrum, jak i konwencji kiczu. Banalne na pozór sytuacje z przedstawień Alex Urban zostają odrealnione poprzez wprowadzenie do nich postaci ze świata popkultury oraz dodatkowe ich przerysowanie i przejawienie. W większości bohaterkami scen są kobiety – dziewczynki, nastolatki, dojrzałe damy.

Artystka ukazuje m.in. ich relacje z mężczyznami czy wpływ środowiska i wychowania na kształtowanie się osobowości kobiet.

Alex Urban jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, dwukrotną laureatką stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (1998, 2003). Wybrane wystawy artystki odbyły się m.in. w MOCAK-u (Kraków, 2019), Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki (Warszawa, 2018), Stephen Romano Gallery (Nowy Jork, 2016), Dio Horia (Mykonos, 2015), Platan Galéria (Budapeszt, 2015), A Gentil Carioca (Rio de Janeiro, 2012). Artystka związana jest z Galerią Leto w Warszawie. Jej prace znajdują się w kolekcjach Muzeum Narodowego w Gdańsku, MOCAK-u w Krakowie oraz Warmińsko-Mazurskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Olsztynie.

49 Paulina Stasik

1990

"Kulturystki", 2018

olej/piótno, 120 x 85 cm

sygnowany i datowany na odwrocie l.d.: 'PAULINAISTASIKI2018'

cena wywoławcza: 5 000 PLN

"Kulturystki" Pauliny Stasik to połączone figury wyrażające marzenie o symbiotycznym zlaniu się z obiektem uczuć, które okazuje się nierealne. Artystka odwołuje się w obrazie do mitu o Androgyne, opisanym przez Arystofanesa, w którym pierwotny człowiek był wcieleniem doskonałej całości, istotą łączącą w sobie przeciwieństwa. Ciało na obrazie poddane zostało fragmentaryzacji, a całość przedstawienia odrealniona. Artystka stworzyła hybrydę o przenikających się wzajemnie ciałach, zmultiplikowanych i poszukujących się wzajemnie rękach, torsach i nogach. Kulturystki to pragnienie ponownego zjednoczenia rozdzielonych, uczucie ciągłego niedosytu.

Paulina Stasik jest absolwentką Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie obecnie odbywa studia doktoranckie, stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2019). Zajmuje się głównie malarstwem, a w swojej twórczości interesuje się człowiekiem, pamięcią i przemijaniem, a co za tym idzie ciałem ludzkim, które może być afirmowane, budzić fascynację, a z drugiej strony stać się obiektem opresji. Brała udział w kilkudziesięciu wystawach w kraju i za granicą.

50 Agata Szymanek

1990

"Oko", 2018

olej/piótno, 50 x 35 cm

sygnowany i datowany na odwrociu p.d.: 'Szymanek|2018'

cena wywoławcza: 3 000 PLN

Obraz "Oko" Agaty Szymanek nawiązuje do filmów i powieści science fiction oraz fantasy, do żyjących w nich potworów i istot. Wielkie oko w obrazie Szymanek staje się statycznym elementem pejzażu, wtapia się w architekturę miasta, obserwuje je niczym obiektyw kamery. Równocześnie może być okiem wielkiego gada lub zjawiskiem architektonicznym, obserwatorium astronomicznym – Szymanek łączy element organiczny z wytworem cywilizacyjnym. Obraz jest częścią cyklu prac przedstawionych na wystawie „Poganka” w Rondzie Sztuki (Katowice, 2019) będącej pracą doktorską artystki. Agata Szymanek traktuje malarstwo jako formę refleksji nad ogromem zjawisk i bodźców kształtujących relacje człowieka z resztą świata ożywionego. Istotnym aspektem sztuki jest dla artystki pobudzenie wrażliwości społecznej, nauka odczuwania i rozumienia natury, a także wprowadzanie do działań twórczych wartości ekologicznych takich jak recykling. Działając głównie w technice kolażu, tworzy opowieści, których tłem jest złożoność i brak możliwości rozwiązania problemu, jakim jest istnienie człowieka na Ziemi. Inspiracje znajduje w starych albumach przyrodniczych i geograficznych, powieściach, filmach.

51 Krzysztof Mężyk

1984

"Portret rodzinny", 2018

olej/płótno, 41 x 61,3 cm

sygnowany i opisany na odwrociu: "KRZYSZTOF MĘŻYK|PORTRET RODZINNY",
datowany na odwrociu l.g.: "2018"

cena wywoławcza: 2 600 PLN

Do opisu swojej twórczości Krzysztof Mężyk używa terminu „qualia” oznaczającego jakości związane z doświadczeniami zmysłowymi. Qualia są uniwersalne, dane, bezpośrednie i rozpoznawalne naturalnie, poza wszelką spekulacją. W swoich pracach korzysta z ciepłej palety barw i za pomocą dynamicznych, odważnych pociągnięć pędzla buduje struktury z płaskich form w otwartych kompozycjach. Jego prace są abstrakcyjne, zmysłowe i skupiają się na samej materii, ale pomimo wrażenia czystego ekspresjonizmu, mają precyzyjną i przemyślaną strukturę, co widać w zestawieniu z seriami rysunków przygotowawczych do prac olejnych. "Portret rodzinny" wpisuje się w cykl prac Mężyka czerpiących z jego doświadczeń i wspomnień, w tym wypadku z dzieciństwa spędzonego w małopolskiej wsi.

52 Paulina Włostowska

1987

"Ścinki", 2017

ołówek, tempera żółtkowa/piótno, 55 x 40 cm

opisany na odwrociu: 'Ścinki' | Paulina Włostowska | 2017 Warsaw'

cena wywoławcza: 2 600 PLN

Obraz Pauliny Włostowskiej powstał w ramach cyklu "Ścinki", czyli serii obrazów badających temat pozostałości po procesie twórczym, narzędzi, pozornych ścinków, niepotrzebnych fragmentów. Jest wyrazem fascynacji geometrią, potencjałem obiektów i przyrządów oraz ich aspektem materialnym, fizycznością, znaczeniem, które podlega redefinicji, kiedy obiekt staje się częścią warsztatu artysty. Inspiracją do rozważań Włostowskiej była postać i warsztat malarza Czesława Gendka, z którego twórczością miała artystka kontakt pośredni poprzez narzędzia jego codziennej pracy, również rzemieślniczej. Prace z cyklu "Ścinki" prezentowane były na wystawie „Tworzywa Sztuczne, Materiały Malarskie i ich zastosowanie” w Miejscu Projektów Zachęty (Warszawa, 2019).

53 Marta Antoniak

1986

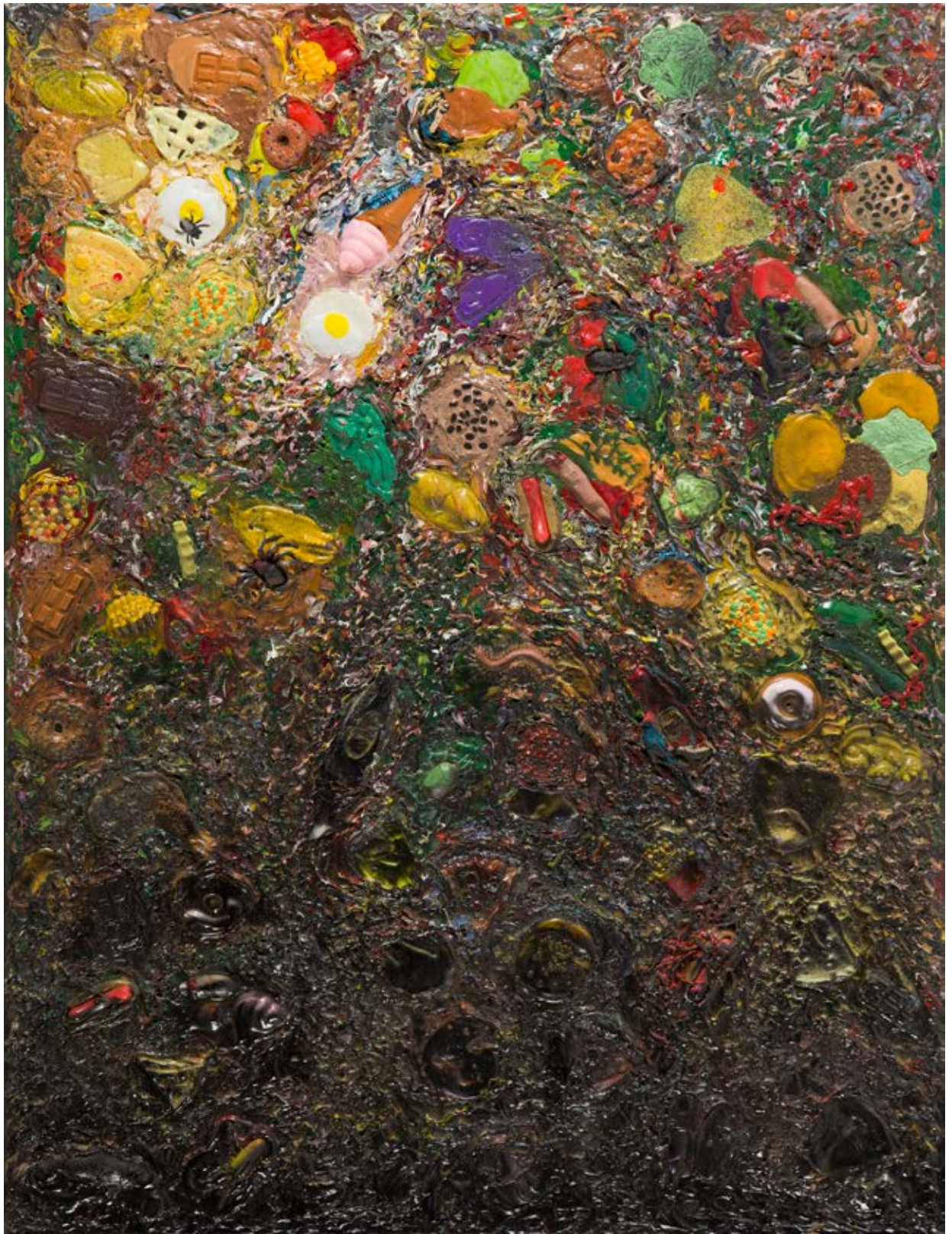
"Obiad (Plastikowe Gardło)", 2013

akryl, technika własna/plótno, 116 x 89 cm

sygnowany, opisany i datowany na odwrociu: 'Marta Antoniak | Dinner/Plastic Throat | 2013'

cena wywoławcza: 4 800 PLN

W swoich pracach Marta Antoniak wykorzystuje gotowe wytwory i obiekty, które zostały już zużyte i pozbawione swej pierwotnej funkcji – produkty uboczne z procesu krążenia dóbr. Stopione zabawki, figurki i bibeloty artystka traktuje jak farbę malarską, tworząc wielobarwne, deliryczne wręcz kolaże kształtów, kolorów i faktur. Elementy jej prac są znajome, wywołują powódź wspomnień z dzieciństwa, skojarzenia z popkulturą i mass mediami. Ale prace Antoniak niosą ze sobą również symbolikę rozkładu, przesyty konsumpcjonizmem i zbędnej nadprodukcji. Nagromadzenie elementów i przepych płynący z prac Antoniak są równocześnie nęcące i odrzucające. Artystka, topiąc, deformując i łącząc ze sobą banalne przedmioty, wykracza poza przypisany im kontekst i funkcję, uwalnia je od ich pierwotnej formy, przemienia zarówno ich znaczenie, jak i materię. Praca "Obiad" jest częścią serii "Plastikowe gardło". W kompozycji wykorzystane zostały zabawki i bibeloty związane z jedzeniem i konsumpcją, które od górnej części płótna powoli przechodzą w stan coraz większego rozkładu, stopniowo zlewając się w ciemną maź.

54 **Martyna Borowiecka**

1989

"Przesilenie", 2020

olej/płótno, 30 x 40 cm

sygnowany, datowany i opisany na odwrociu: 'Martyna | Borowiecka | "Przesilenie" | 2020'

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Inspiracji do własnej twórczości Martyna Borowiecka szuka w tradycyjnym malarstwie, lecz znane malarskie motywy poddaje każdorazowo własnej interpretacji. Swoje realizacje tworzy w kontakcie z martwą naturą, jednakże dąży do zatarcia granic pomiędzy wyobrażonym a realnym. Istotnym w konstrukcji obrazu jest czas – skończone dzieło Borowieckiej jest wynikiem wielu tygodni obserwacji, stanowi syntezę spojrzeń i wglądów w daną kompozycję. Jej koncepcja malarska porusza także kwestie współistnienia przestrzeni obrazu i przestrzeni odbiorcy. Obraz "Przesilenie" nawiązuje do realizacji Borowieckiej, w których artystka obserwuje i analizuje pocięte czy też zmięte struktury różnych materii. W obrazie powraca motyw przeniesienia na język malarski błysku miedzianej folii, jej szelestu i delikatnego ruchu. Z cienia zagięcia folii wyłania się para oczu o przymkniętych powiekach i nieobecnym wzroku. "Przesilenie" wyraża stan ciała i duszy charakterystyczny dla okresu jesienno-zimowego, zmęczenie fizyczne i obłąd wynikający ze zmiany czasu.

55 **Radek Szlaga, członkinie Cooperative
Spółdzielnia Ushirika**

"Kadzidło" 2017

ceramika, 19 x 12 x 9 cm

pod spodem naczynia: 'RADEK SZLAGA USHIRIKA [nieczytelny]'

Pod spodem cyfra 8, dookoła bazy napisy: 'RADEK SZLAGA USHIRIKA [nieczytelny]'

cena wywoławcza: 1 000 PLN

Radek Szłaga w Cooperative Spółdzielnia Ushirika, Mathare, Nairobi (Kenia), 2016, fot. Bartosz Przybył-Ołowski, źródło: Archiwum Fundacji Razem Pomoja

Radek Szlaga zajmuje się malarstwem i rysunkiem, rzeźbą oraz instalacją, podejmując w swoich pracach tematykę kultury wizualnej Europy Wschodniej oraz Ameryki, tożsamości i etniczności, historii i religii, prowincjonalności i marginalizacji. Współczesny świat postrzega jako miejsce krzyżowania się tych pojęć, co przekłada na swoje artystyczne rozważania. W trakcie przebywania na rezydencji artystycznej Fundacji Razem Pamoja w Nairobi Szlaga podjął się współpracy z kobietami ze slumsu Mathare zrzeszonymi w Cooperative Spółdzielnia Ushirika, tworząc wspólnie edycję ceramicznych, ręcznie robionych kadzideł – kominków zapachowych. Radek Szlaga jest absolwentem Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, laureatem Nagrody Artystycznej Miasta Poznania (2007), a także współzałożycielem grupy artystycznej „Penerstwo”. Prace Radka Szlaga prezentowane były przez instytucje takie jak: Instytut Polski w Düsseldorfie (2017), Galeria Leto (Warszawa, 2015), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2012), Muzeum Narodowe w Szczecinie (2010), Alexander Ochs Galleries (Berlin, 2009), Galeria Arsenał (Poznań, 2007). Prace artysty znajdują się w kolekcjach m.in. Zachęty Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie, Muzeum Narodowego w Gdańsku oraz w Poznaniu, MOCAR-u w Krakowie, Société Générale w Paryżu, CSW Zamek Ujazdowski w Warszawie, Simulart w Poznaniu, Museum Jerke w Recklinghausen, Galerii Arsenał w Białymstoku oraz Warmińsko-Mazurskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych.

56 **Radek Szlaga, członkinie Cooperative
Spółdzielnia Ushirika**

"Różne bozie #4", 2017

technika własna, relief, plastik, wys.: 30 cm

cena wywoławcza: 4 000 PLN

Cykl prac "Różne Bozie" powstał w czasie pobytu Radka Szlagi na rezydencji artystycznej Fundacji Razem Pamoja w Nairobi i jest efektem współpracy artysty z kobietami ze slumsu Mathare zrzeszonymi w Cooperative Spółdzielnia Ushirika. "Różne Bozie" stanowią płasko-rzeźby wykonane z przekształconych i zdeformowanych przedmiotów znalezionych tworzące zbiorową instalację poruszającą tematykę ludycznych przedstawień religijnych, które w pewnych społecznościach często wykraczają poza normatywną religijność. Prace prezentowane były w Mathare Art Gallery (Nairobi, 2017).

57 **Piotr Łakomy**

1983

Bez tytułu ("Przez Żebra"), 2019

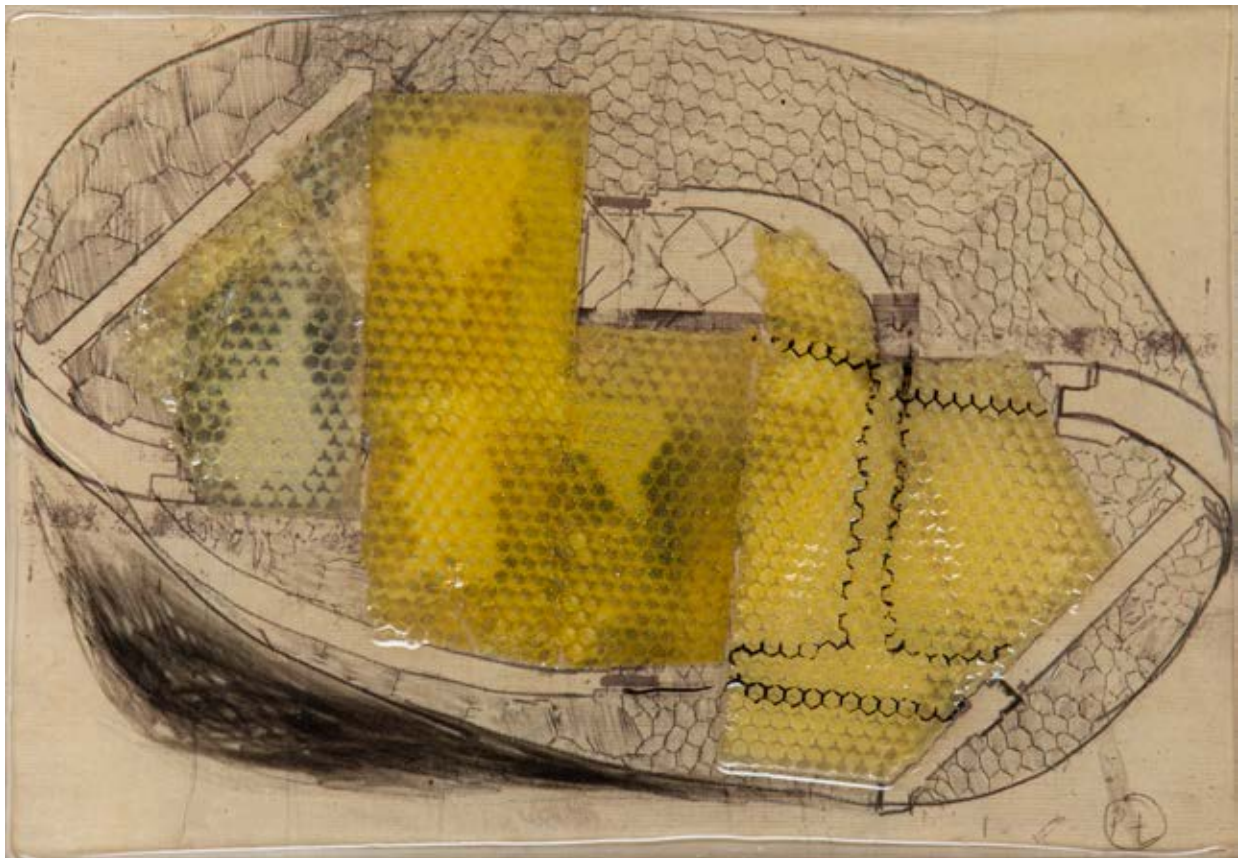
kredka, ołówek, воск, żywica epoksydowa/drewno, 26,1 x 37,1 cm

sygnowany p.d.: 'P Ł'

opisany na odwrociu l.d.: '2019', p.d.: 'P. Ł'

cena wywoławcza: 5 000 PLN

Prezentowana praca Piotra Łakomego powstała w ramach wystawy „Przez żebra” (Galeria Skala, Poznań, 2020) zbudowanej wokół prac artysty oraz architekta Fredericka Kieslera. W tworzeniu wystawy Piotr Łakomy odwoływał się do idei architektonicznego projektu konceptualnego Kieslera Endless House poświęconego zagadnieniu osobistej metafizyki architekta oraz będącego próbą połączenia pojęcia duchowości i praktyczności w nową typologię mieszkań. Piotr Łakomy wykorzystuje badania Kieslera, tworząc własne obiekty oraz instalacje, próbie analizy wizualnej poddaje swoją pracownię, która w jego pracach nabiera charakteru podziemnego schronienia, wielopoziomowej, rozległej przestrzeni, miejsca będącego na granicy jakiejś nienazwanej katastrofy. Złożoność tego przedstawienia prowadzi odbiorcę do kolejnych warstw interpretacyjnych i ukazuje specyficzny sposób myślenia obu artystów o architekturze.

58 **Camille Henrot**

1978

"Walden or Life in the Woods, Henry David Thoreau", 2014

Rozplenica szczecinkowata „Rubrum” (Pennisetum setaceum), Kordylina krzewiasta (Cordyline fruticosa), Kalina koralowa (Viburnum opulus), wazon ceramiczny, etykieta Plexi, 71,2 x 76,2 x 53 cm

cena wywoławcza: 16 000 PLN

Zgodnie z japońską tradycją, ikebana została pierwotnie stworzona, aby „pocieszyć duszę”. Forma ikebany, jej kolory i wybór kwiatów stanowią formę języka. Dla Camille Henrot, punktem wyjścia w tworzeniu aranżacji jest więc funkcja pocieszenia i języka – dwa aspekty wspólne dla książek i kwiatów. Każda ikebana reprezentuje dzieło wybrane przez artystkę, wyrażone poprzez łacińskie i pospolite nazw kwiatów, nazwy zaprojektowane do ich komercyjnego wykorzystania, ich właściwości farmakologicznej, a nawet historię ich podróży. Prezentowana praca *Walden, or Life in the Woods*, Henry David Thoreau" odwołuje się do zbioru esejów filozoficznych "Walden, czyli życie w lesie" Thoreau. Praktyka artystyczna Camille Henrot łączy szereg materiałów naturalnych i kulturowych w wideo, rzeźbie, malarstwie, instalacji, rysunku oraz aranżacjach kwiatowych ikebana, a powstałe konstelacje obiektów i obrazów pokazują, jak systemy klasyfikacji i reprezentacji kształtują sposób rozumienia świata. Charakterystyczny dla działań artystki jest intensywny proces badawczy, którego ustalenia wykorzystuje do konstruowania bogatych narracji multimedialnych, eksplorujących historię wszechświata, naturę mitu i granice ludzkiej wiedzy.

Camille Henrot jest absolwentką École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs, stypendystką Smithsonian Institute (2013), gdzie powstał nagrodzony Srebrnym Lwem na 55. Biennale w Wenecji film *Grosse Fatigue*. Jest laureatką nagrody Nam June Paik 2014 oraz Edvard Munch Award 2015, w 2017 otrzymała *carte blanche* Palais de Tokyo w Paryżu, gdzie zaprezentowała wystawę „Days Are Dogs”. Wystawy indywidualne Camille Henrot miały miejsce m.in. w Musée des Beaux-Arts (Bordeaux, 2008), New Orleans Museum of Art (2013–2014), New Museum of Contemporary Art (Nowy Jork, 2014), Kunsthall Charlottenborg (Kopenhaga, 2014), Musée d'Art Contemporain (Montreal, 2015–16). Jej prace były prezentowane na licznych wystawach zbiorowych, w tym w Centre Georges Pompidou (Paryż, 2012), SculptureCenter (Nowy Jork, 2012), Museu d'Art Contemporani (Barcelona, 2014), Stedelijk Museum (Amsterdam, 2015). Artystka brała również udział w Biennale w Lyonie, Berlinie i Sydney.

Anna Orbachewska-Niedzielska

1974

Bez tytułu ("Serwis"), 2019

rysunek farbą naszkliwną na porcelanie, 37,5 x 30,3 x 2 cm
sygnowany pod spodem: 'Orba'

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Prezentowana praca stanowi element cyklu "Serwis" Anny Orbachewskiej, tworzącego instalację artystki na wystawie „Feminał” w Domu Norymberskim w Krakowie (2016), której tematem były wątki z powieści Turbot, feministycznej historii świata według Güntera Grassa, prezentującej jego sposób postrzegania kobiet i ich relacji z mężczyznami, krytyki patriarchy i męskiej dominacji.

Anna Orbachewska jest absolwentką Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Hadze i Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Jest wielokrotną stypendystką Marszałka Województwa Pomorskiego i Prezydenta Miasta Gdańska. Zajmuje się głównie malarstwem, tworząc przede wszystkim cykle tematyczne – opowieści o malarstwie i emocjach. W płótnach Orbachewskiej wyczuwalna jest atmosfera, przedstawiane sytuacje i sylwetki wydają się zwyczajne i banalne, a ich kompozycja pozornie przypadkowa. Orbachewska w swojej twórczości odchodzi od zagadnienia atrakcyjności, co jest widoczne w kompozycji i bezceremonialnym traktowaniu warstwy malarskiej (synteza, rozmazanie, niedopowiedzenie). Ważniejsze wystawy indywidualne Anny Orbachewskiej odbyły się w Society For Arts (Chicago, 2004), CSW Łaźnia (Gdańsk, 2006), Austriackim Forum Kultury w Warszawie (2008), Gallerii Milano (Warszawa, 2010). Artystka brała udział w wielu wystawach zbiorowych, m.in. w Gallerii Altona (Hamburg, 2006), Galerie Zero (Berlin, 2006), Instytucie Sztuki Wyspa (Gdańsk, 2007).

60 Anna Baumgart

1966

"Maska", 2019

kolaż, papier, tektura, akryl, 154 x 61,5 x 39,7 cm

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Anna Baumgart tworzy prace wideo oraz fotografie, rzeźby i instalacje, jest także autorką performansów. Jej twórczość zaliczana jest do nurtów sztuki feministycznej oraz sztuki krytycznej. Przez jej wczesne realizacje przemawia idea ekologii jako postawy estetycznej i filozoficznej. Później wyraźny stał się w jej sztuce wątek feministyczny, problem relacji płci. Kwestie skrępowania jednostki przez kulturowe wzorce zachowań Baumgart poruszała w realizacjach wideo, często zbliżonych w formie do reportażu lub teledysku. Swoje rozważania artystyczne opiera nierzadko na własnych doświadczeniach i emocjach. Stosunkowo często w twórczości Baumgart powraca motyw maski, który ma istotne znaczenie w jej poszukiwaniach wokół feminizmu, relacji kobiety z mężczyzną, ze społeczeństwem oraz matki z córką. Maski związane są m.in. z problemem zawłaszczania wizerunków kobiet przez patriachalne mechanizmy kultury.

61 Robert Kuśmirowski

1973

"HATI HATI HAT", 2016

technika własna, 100 x 33,5 x 28 cm

na spodzie runda kapelusza opis autorski: 'Kuśmirowski Robert 2016'

cena wywoławcza: 3 000 PLN

HATI HATI HAT to projekt Fundacji Razem Pomoja realizowany przez Justynę Górską i Adama Grubę. W projekcie udział wzięło ponad 70 artystów międzynarodowych, z których każdy otrzymał po jednym kapeluszu korowym z Azji Południowo-Wschodniej i następnie przekształcił go w dzieło sztuki adekwatnie do swoich praktyk artystycznych. Kapelusz, pozostałość po czasach kolonialnych i symbol białego człowieka, stał się przedmiotem krytycznego redesignu. Kapelusze prezentowane były w Księgarni | Wystawie (Kraków, 2016), Galerii Narodowej w Dżakarcie (2016), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2017) oraz Mathare Art Gallery (Nairobi, 2019).

Przedstawiany kapelusz jest dziełem Roberta Kuśmirowskiego (1973), artysty performer, twórcy instalacji, obiektów i fotografii.

Studiował na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Swoją debiut artystyczny zanotował jeszcze podczas studiów wystawą indywidualną w Galerii Białej (Lublin, 2002), w której dokonał rekonstrukcji stacji kolejowej. Ustanowił tym precedens dla swojej sztuki, w której nieustannie odtwarza i kopiuje przedmioty, dokumenty i fotografie.

Obiekty te często nie posiadają bezpośredniego pierwowzoru, przywołują jednak kulturę materialną danego czasu. Wykonane z ogromną dokładnością, wywołują wspomnienia i uczucie nostalgii, mają charakter wanitatywny.

Artysta związany jest z Fundacją Galerii Foksal. Wystawy Kuśmirowskiego, indywidualne i zbiorowe, miały miejsce m.in. w Galerii Kronika (Bytom, 2011), Fondazione Galleria Civica (Trydent, 2010), Fundacji Morra Greco (Neapol, 2010), Barbican Gallery (Londyn, 2009), Bunkrze Sztuki (Kraków, 2009), Galerie Magazin (Berlin, 2007), CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2006), Migrosmuseum (Zurych, 2006), Yerba Buena Art Center (San Francisco, 2005), Galerii Arsenal (Białystok, 2004).

62 **Jakub Gliński**

1985

"Today we are here", 2020

akryl/plótno, 70 x 50 cm

cena wywoławcza: 4 000 PLN

Obraz "Today we are here" Jakuba Glińskiego powstał w czasie pandemii koronawirusa. Artysta, stosując się do ogólnych zaleceń, pozostawał w odosobnieniu swej pracowni, inspiracji do tworzenia szukając w swoich dawnych szkicownikach. Znajdujące się w nich rysunki przenosił w nowej formie na płótna, tworząc w ten sposób serię ponad 20 obrazów.

Jakub Gliński to malarz, artysta audiowizualny, muzyk eksperymentalny i performer. Studiował Malarstwo pod kierunkiem prof. nadzw. dr hab. Stanisława Wiśniewskiego, jednakże jego działalność artystyczna jest zaprzeczeniem malarstwa akademickiego. W swojej artystycznej praktyce Jakub Gliński posługuje się obfitą w gest ekspresji abstrakcyjnej estetyką „trash and error”. Charakterystyczne jest skupianie się artysty na samym akcie tworzenia, który często opiera się na intuicji oraz działaniu automatycznym, podświadomym. W jego pracach, budowanych w dużej mierze z przedmiotów porzuconych, odpadków cywilizacyjnych i konsumenckich, kompozycja niefiguratywna splata się z dążeniem do wykorzystania barwy jako nośnika emocji. Jakub Gliński jest twórcą projektów: SUPER AIDS, Galeria Śmierć Frajerom, Jesus Is A Noise Commander, Jakub Gliński & PURGIST, KURF, Too Empty To Poo, BOOM FOR GABBA, Igenn Xew. Wybrane wystawy i performance artysty odbyły się w Galerii Pola Magnetyczne (Warszawa, 2019), Miejskim Ośrodku Sztuki w Gorzowie Wielkopolskim (2019), Rejekt Gallery (Londyn, 2018), lokalu_30 (Warszawa, 2018) oraz na Make Some Noise Festival (Warszawa, 2016).

Jakub Gliński w pracowni, Warszawa (Polska), 2020, fot. Bartosz Przybył-Ołowski, źródło: Archiwum Fundacji Razem Pamoja

63 **Dobrawa Borkała**

1990

"Other Mind", 2019

technika własna/piótno, 80 x 80 cm

cena wywoławcza: 6 000 PLN

Dobrawa Borkała, Warszawa (Polska), 2019, źródło: Dobrawa Borkała

Praca Dobrawy Borkały "Other Mind" nawiązuje do rozważań artystki nad istotą umysłu ośmiornicy, stworzenia o tak rozwiniętym układzie nerwowym, że zaciera się w nim granica pomiędzy ciałem a umysłem. Brak układu kostnego u stworzenia oraz jego zmiennokształtność pozwalają mu na poruszanie się w miejscach trudno dostępnych i przeciskanie się przez wąskie przesmyki i szczeliny. Te i inne cechy sprawiają, że ośmiornica staje się bytem pełnym inspirujących możliwości. Instalacja "Other Mind" powstała z wyszywanego płótna, jednakże daleko wykracza poza jego ramy i klasyczną formę, którą artystka poddaje redefinicji.

Wystawienie pracy na ruch powietrza dodaje jej wartości poruszenia oraz daje odbiorcy możliwość ingerencji w przestrzeń pracy.

Dobrawa Borkała jest absolwentką École nationale supérieure des Beaux-Arts w Paryżu, gdzie prowadziła badania na temat percepcji roślin oraz psychologii klinicznej na Uniwersytecie Nauk Społecznych i Humanistycznych w Warszawie ze studium przypadku na temat wpływu terapii plastycznej na dobrostan więźniów cierpiących na PTSD.

Jej priorytetem jest łączenie inicjatyw artystycznych z pracą społeczną przy wykorzystaniu swoich badań prowadzonych w czasie studiów i rozwijanych w wielowymiarowej praktyce artystycznej. Borkała zajmuje się rysunkiem, sztuką wideo oraz tkaniną artystyczną. Od kilku lat koncentruje się głównie na oddechu jako medium twórczym. Równoległe badanie oddechu w przestrzeni performance, sztuk wizualnych, zapisu terapeutycznego i symbolicznego, otwiera nową przestrzeń ekspresji artystycznej.

Borkała w swej interdyscyplinarnej praktyce łączy więc zagadnienia cieleśności, społeczeństwa, antropologii oraz ekologii. Efekty swoich rozważań wykorzystuje w Symfonii Oddechowej oraz podczas pracy z założonym przez siebie eksperymentalnym chórem oddechowym w Warszawie.

64 Aleksandra Liput

1989

"Bez tytułu (Astral Insects Catchers)", 2019

technika własna, instalacja/łańcuch, metal, tworzywo sztuczne, 360 x 50 cm

cena wywoławcza: 3 000 PLN

Dreamcatcher – łapacz snów, to magiczny amulet, element wierzeń Indian z Ameryki Północnej. Powieszony w pobliżu pościeli miał filtrować sny przez swoje drobne oczka, przepuszczając jedynie te dobre. Obiekt ten przeniknął do kultury popularnej, stając się modnym dodatkiem etnicznym i motywem dekoracyjnym. Aleksandra Liput, korzystając z wiedzy o magicznych przedmiotach i rytuałach, zadaje pytanie, jak wyglądają talizmany w dobie postępu technologicznego. W dzisiejszym świecie wzmaga się uczucie lęku i niepokoju, poczucie bezradności i braku równowagi. Liput w cyklu prac oraz instalacji "Astral Insects Catchers" tworzy talizmany będące zasadzką na zagrażającą nam złą energię.

Aleksandra Liput to artystka wizualna zajmująca się malarstwem, miękkimi rzeźbami, obiektami i instalacjami. Jest doktorantką i asystentką w Pracowni Tkaniny Eksperymentalnej na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, a także finalistką Coming Out – Najlepszego Dyplomu ASP w Warszawie (2017).

Współtworzy duet kuratorski DZIDY. W swojej twórczości mierzy się z problematyką lęku i dziedziczenia traum, z szeroko rozumianą duchowością i magicznymi przedmiotami. Jej prace były prezentowane m.in. w Galerii Labirynt w Lublinie, Galerii Arsenał w Poznaniu, Fundacji Galerii Foksal w Warszawie.

65 **Marta Niedbał**

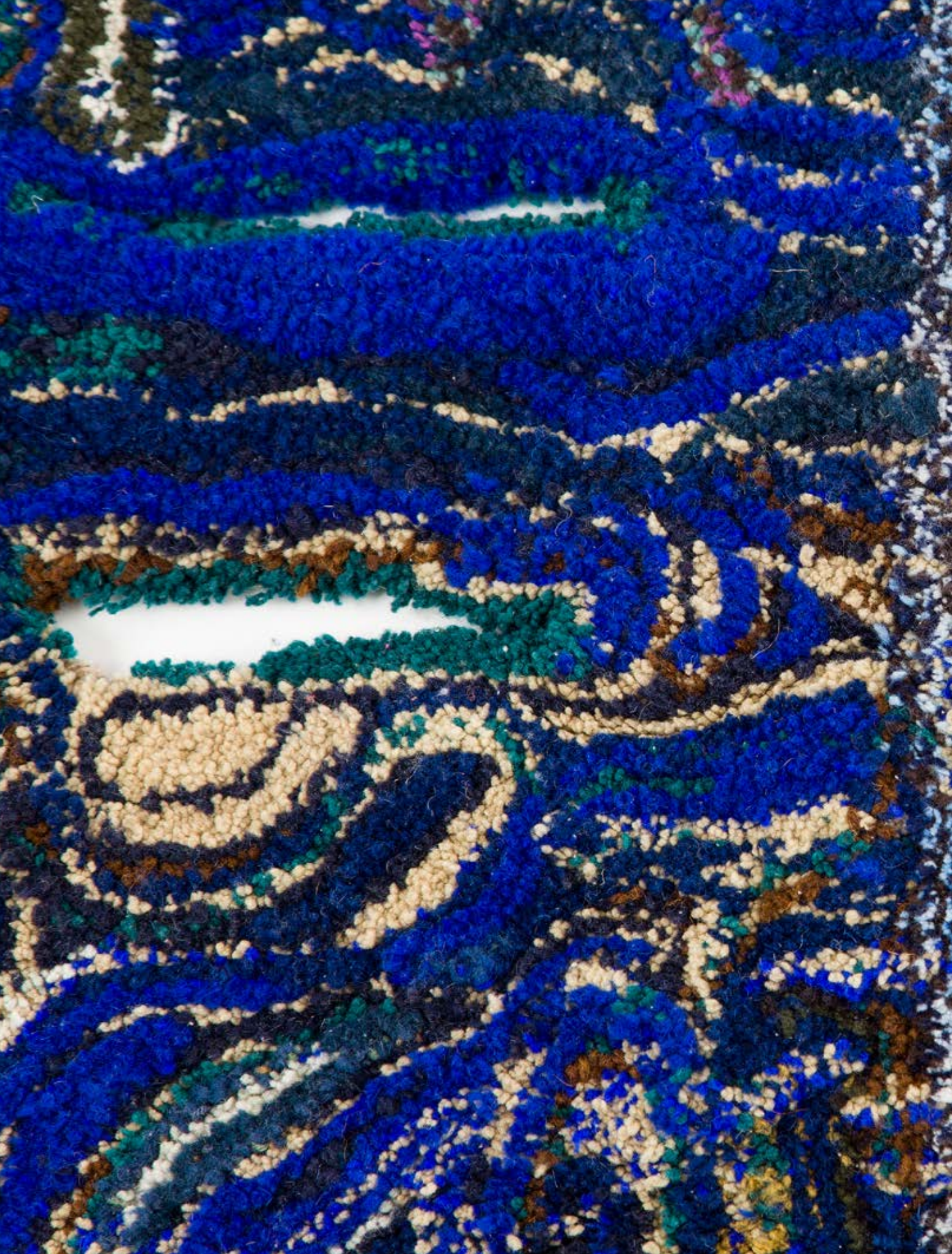
1986

"Czasem podążasz, czasem prowadzisz", 2017

tkanina, wełna, 170 x 140 cm

cena wywoławcza: 5 000 PLN

Praca "Czasem podążasz, czasem prowadzisz" powstała w ramach trzeciej edycji projektu Motion vs. Rest odbywającego się w Chongqing Dimensions Art Center (Chiny, 2017). Projekt mówi o byciu produktywnym i nieproduktywnym, pasywnym i aktywnym oraz o tym, co ta dynamika oznacza w dzisiejszym społeczeństwie. Sama praca łączy w sobie typową dla Marty Niedbał praktykę artystyczną połączoną z projektowaniem użytkowym. Ręcznie robiony dywan jest niezwykle haptyczny, skłania do wyciągnięcia ręki i dotknięcia pracy. Wrażenie to potęguje kolorystyka dywanu, wypełniająca go szczeliny i dziury oraz bezkształtna, płynna forma obiektu. Marta Niedbał (1986) jest absolwentką krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych oraz University of the Arts w Londynie. Działa na pograniczu sztuki, designu i praktyk kolektywnych. Interesuje ją, w jaki sposób ułatwiamy sobie codzienność i jakie mechanizmy stoją za tymi wyborami. Powrót do pracy manualnej traktuje jako antidotum dla zimnego światła ekranów. Artystka prowadzi warsztaty artystyczne, w tym międzynarodowe warsztaty urbanistyczne U-turn oraz warsztaty typograficzne Miadetica ze studentami z Chongqing Technology & Business University. Wystawy artystki miały miejsce m.in. w DESA Unicum (Warszawa 2019), Galerii Śmierć Człowieka (Warszawa 2019), Galerii Widna (Kraków Gallery Weekend 2018) oraz Collectif Blanc (Montreal, 2015).

66 Małgorzata Markiewicz, członkinie Cooperative Spółdzielni Ushirika

Bez tytułu ("Mending Cracks"), 2018

wełna, kaszmir, 65 x 80 cm

cena wywoławcza: 1 500 PLN

Według Małgorzaty Markiewicz zniszczona odzież ma w sobie dużo piękna, jest zapisem historii, a jej naprawa jest odwrotnością europejskiego konsumpcjonizmu i czyni ubrania jeszcze piękniejszymi. Naprawa swetrów, związana z projektem Markiewicz "Mending Cracks" ma również wyraz symboliczny, była łączeniem pęknięć w życiorysach kobiet i dzieci ze slumsu Mathare w Nairobi. Ciemnogrnatowe i niebieskie swetry należące niegdyś do uczniów szkół wspieranych przez Fundację Razem Pamoja, zostały naprawione przez artystkę oraz członkinie Spółdzielni Cooperative Ushirika – dziury w odzieży uzupełnione zostały czerwonym kaszmiem z zastosowaniem podczas reperacji japońskiego stylu boro. Uczniowie biorący udział w projekcie otrzymali od Fundacji nowe swetry, a zysk ze sprzedaży designerskich produktów "Mending Cracks" przekazany został pracującym w Ushirice kobietom. Kolekcja Markiewicz prezentowana była na wystawie Prêt-à-porter w lokalu_30 (Warszawa, 2018) oraz na 16. Międzynarodowym Triennale Tkaniny (Łódź, 2019).

67 Pat Guzik

Bez tytułu ("There Were Never Flowers, There Was Fire") 2020

len, wełna, 150 x 113 cm

cena wywoławcza: 1 500 PLN

W działalności Pat Guzik istotne jest wykorzystanie odpadów tekstylnych oraz materiałów pozyskanych z wyrzuconej odzieży, która w większości nie jest zużyta, a jedynie zastąpiona nową przez konsumentów uprawiających logikę szybkiej mody. Prezentowany obiekt powstał w ramach kolekcji "There Were Never Flowers, There Was Fire" i zakłada wtórne wykorzystanie materiałów pozyskanych z alternatywnych źródeł, co stanowi fundamentalne założenie gospodarki obiegu zamkniętego „circular fashion”. Autorski krój stroju wykonany został w sposób pozwalający na wykorzystanie materiałów w pełni oraz eliminację ścinków. Technika, którą posługuje się w tym projekcie artystka, bazuje na tradycyjnej metodzie tkania dywanów. Pat Guzik (1986) studiowała filozofię oraz projektowanie mody, jej dyplom nagrodzony został stypendium w Escuela de Diseño y Alta Costura w Walencji. Jest laureatką konkursu dla projektantów mody zrównoważonej Redress Design Awards, I nagrody oraz nagrody specjalnej w konkursie Eco Chic Design Award Hongkong, a także nagrody specjalnej Janet Ma. Założyła markę Pat Guzik nagrodzoną w konkursie The Eluxe Awards 2017. Ubrania marki produkowane są w Polsce we współpracy z lokalnymi producentami i rzemieślnikami, zgodnie z zasadami cyrkularnej gospodarki obiegu zamkniętego. Marka Pat Guzik stanowi połączenie streetwearu i high fashion, a także kultur i doświadczeń europejsko-azjatyckich. Kolekcje marki pokazywane były podczas festiwalu Unsound (Kraków, 2019), London Fashion Week (Londyn, 2019), Vancouver Fashion Week (Vancouver, 2019), Centre Stage Hongkong (Hongkong, 2018), Hongkong Fashion Week (Hongkong, 2016), a także na wystawach w Gdańskiej Galerii Miejskiej (Gdańsk, 2019) oraz w galerii Fundacji Razem Pamoja (Kraków, 2018).

⁶⁸ **Michał Wiśniewski, członkinie Cooperative
Spółdzielnia Ushirika**

Bez tytułu, 2020

wełna, 87 x 80 cm

cena wywoławcza: 1 000 PLN

Projekt Michała Wiśniewskiego bazuje na gotowych, wyprodukowanych w Kenii swetrach, które stanowią codzienny element ubioru mieszkańców Nairobi. Realizowany był we współpracy z członkiniami Cooperative Spółdzenia Ushirika ze slumsu Matahre w Nairobi, wykorzystując potencjał popularnego tam „amateur craftsmanship” i umieszczając go w kontekście mody. Współpraca ta łączy dwie odmienne kultury tworzenia produktu, unikając stereotypowej estetyki etnicznej. Kobiety ręcznie ozdobiły każdy sweter kolekcji aplikacjami w technice haftu pętlikowego wykorzystywanego popularnie przy tworzeniu chodników i dywanów. Haftowane motywy przedstawiają fragmenty muralu autorstwa Małgorzaty Mirgi-Tas, znajdującego się w bliskim sąsiedztwie Spółdzielni. Stare, ozdobione haftem swetry zostały pocięte i przekształcone w nowe formy, ręcznie wykończone ciętą ze skosu lamówką i podszewką rękawa, zgodnie z klasycznym ciężkim krawiectwem męskim. Michał Wiśniewski jest absolwentem School of Form w Poznaniu oraz Central Saint Martins w Londynie. Jest laureatem nagrody Alfred Dunhill oraz Central Saint Martins, a także laureatem drugiej nagrody w ramach programu stypendialnego firmy YES. Jego prace prezentowane były podczas London Fashion Week 2017 (International Fashion Showcase, Londyn, 2017), Poznań Design Days (Poznań, 2017), Gdynia Design Days (Gdynia, 2016) oraz w Goethe Institut (Warszawa, 2016).

Michał Wiśniewski i członkinie Cooperative Spółdzielnia Ushirika, Mathare, Nairobi (Kenia), 2019, fot. Bartosz Przybył-Ołowski, źródło: Archiwum Fundacji Razem Pomoja

69 Przemysław Branas

1987

"Valentino Branas", 2016

garnitur w panterkę marki Valentino, haft, skrzynka drewniana: akryl na drewnie, papier czerpany, znaczki pocztowe, 47,5 x 39,5 x 10 cm

cena wywoławcza: 3 500 PLN

Praca "Valentino Branas" wpisuje się w cykl prac Przemka Branasa poświęconych ważnym postaciom polskiej historii i mierzącym się z mitem bohatera. W tym przypadku punktem wyjścia do powstania dzieła była postać generała Józefa Bema – bohatera powstania listopadowego, jednej z czołowych postaci Wielkiej Emigracji. W ostatnim okresie życia służył on w tureckiej armii, dokonał konwersji na islam i zmarł jako Murad Paşa w Aleppo (obecnie Syria). Jego ciało zostało sprowadzone z tureckiego cmentarza wojskowego do mauzoleum projektu Adolfa Szyszko-Bohusza znajdującego się w tarnowskim Parku Strzeleckim pod koniec lat 20. XX wieku. Podróż tę próbował odtworzyć Przemek Branas, jednakże, ze względu na napiętą sytuację w Syrii, nie udało mu się przekroczyć granicy turecko-syryjskiej. W przygranicznym meczecie w miejscowości Kilis artysta dokonał formalnej konwersji na islam, a swoją podróż udokumentował za pomocą surrealnych obiektów – odtworzonej w plastelinie tablicy z mauzoleum Bema z inskrypcją „Ferik Murad Paşa”, modelu współcześnie produkowanego pocisku kasetowego ozdobionego peerelowskimi banknotami z podobizną Bema oraz kostiumem marki Valentino z wyszytym napisem „Ferik Murad Paşa”. Kostium opakowany jest w drewnianą skrzynię ze wzorem moro i opisaną nazwiskiem artysty, generała i nazwą marki. Na odwrocie znajduje się polski orzeł i kaligrafowana szahada – formułka muzułmańskiego wyznania wiary. Ponadto na skrzyni znajduje się turecki znaczek pocztowy z 1929, a cała pomalowana jest w technice tempery jajecznej we wzór moro jednakowy z kombinezonem Valentino. Praca prezentowana była na wystawie "Praca-technika" w Project Room CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2016) oraz Generał Bem wraca do domu w BWA (Tarnów, 2017).

70 Maria Loboda

1979

"Pillars of fixed future II", 2020

technika mieszana, 211 x 50 x 50 cm

cena wywoławcza: 9 500 PLN

W swojej twórczości Maria Loboda odwołuje się do licznych motywów kulturowych, od starożytności po współczesność. Ważną rolę w jej twórczości odgrywa język i proces komunikacji. W swoich kompozycjach łączy różne dyscypliny artystyczne, wykorzystuje obiekty, instalacje i nagrania, umieszczając je we współczesnym kontekście zarówno naturalnym, jak i społecznym. Interesują ją symboliczne połączenia rzeczy i historii, materii i idei, racjonalności i mistycyzmu. Inspiracją dla powstania prac "Pillars of fixed future" był projekt aranżacji ekspozycji V aukcji sztuki współczesnej Fundacji Razem Pamoja (Warszawa, 2020), którego podjęła się artystka. Wzór dla obiektów stanowiły oryginalne filary znajdujące się w budynku domu aukcyjnego DESA Unicum w Warszawie, gdzie miała miejsce wystawa przedaukcyjna i sama aukcja. W aranżacji przestrzeni wystawy artystka bawi się ideą powtarzania elementów architektonicznych, przywołując związki ze starożytnymi świątyniami lub miastami, porzuconymi, ale na nowo wypełnionymi sztuką. Odtworzone przez artystkę filary-rzeźby zostały poddane aktowi wandalizmu poprzez wydrapanie na nich rysunków i napisów na podobieństwo aktów wandalizmu dokonywanych przez zwiedzających Pompeje czy piramidy i nawiązując do paryskiego graffiti z początku lat 20. XX wieku.

Maria Loboda jest absolwentką Akademii Sztuki Städel Schule we Frankfurcie nad Menem, stypendystką Uniwersytetu w Nowym Jorku i Szkoły Kultury w Steinhardt. Artystka uczestniczyła w licznych wystawach grupowych, jej wystawy indywidualne odbyły się m.in. w CSW Zamek Ujazdowski (Warszawa, 2019), Kunsthalle Basel (Bazylea, 2017), Mendes Wood (São Paulo, 2014), Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madryt, 2013), Andrew Kreps Gallery (Nowy Jork, 2013) oraz w Bielefelder Kunstverein (Bielefeld, 2010). Jej prace były także prezentowane w ramach dużych, międzynarodowych projektów, takich jak 13. Taipei Biennale (2014), 16. Bienal de Cuenca (2014), Documenta 13, Kassel (2012) oraz podczas 2. Biennale w Atenach (2009).

71 Małgorzata Szymankiewicz

1980

"I Would Prefer Not To/Wolałabym nie", 2016

beton, druk UV, 44,5 x 51 x 2 cm

sygnowany i datowany na odwrociu na górze: 'MAŁGORZATA SZYMANKIEWICZ 2016'

cena wywoławcza: 2 000 PLN

Głównym tematem rozważań artystycznych Małgorzaty Szymankiewicz są zagadnienia czysto formalne – artystka stara się przekraczać ograniczenia związane z materialnymi właściwościami przedmiotów.

Prezentowana praca z serii "I Would Prefer Not To / Wolałabym nie" została wykonana w autorskiej technice wydruku na betonie. Seria powstała w wyniku zaproszenia artystki przez Fundację Razem Pamoja do artystycznego dialogu z palestyńskim artystą Khaledem Jarrarem tworzącym instalacje z wykorzystaniem betonu. Tytuł pracy odnosi się do słów bohatera opowiadania Kopista Bartleby Hermana Melville'a, a jego asertywna odpowiedź staje się dla artystki metaforą muru uniemożliwiającego wszelką komunikację i porozumienie. Praca prezentowana była w Centrum Kulturalnym Thrialida (Ateny, 2016), Galerii Łęctwo (Poznań, 2017), Galerii Sztuki Trafostacja (Szczecin, 2017) oraz BWA w Zielonej Górze (2018).

72 Mathilde Rosier

1973

"Intensive Field, Body and Earth Study 2", 2019

gwasz, pastel/papier, 67,5 x 85,5 cm

cena wywoławcza: 6 000 PLN

Prace Mathilde Rosier czerpią z jej zainteresowania fizycznym i psychologicznym doświadczeniem starożytnych obrzędów i rytuałów. Jej sztuka często ucieleśnia fikcyjne fragmenty narracji, w których postacie, przedstawienia zwierząt i elementy przyrody wyglądają jak rekwizyty, opuszczona scenografia lub samotni bohaterowie nieznanego, ale fascynującej rzeczywistości. Poprzez połączenie malarstwa, filmu, tańca i teatru Rosier buduje oniryczne sytuacje, które pozwalają obserwatorowi stracić poczucie przestrzeni i czasu, otwierając portal między światami świadomymi i nieświadomymi. Cykl prac "Intensive Field, Body and Earth" to nowe spojrzenie na pierwotną wartość rolnictwa w naszej kulturze. Prace te poruszają zagadnienie relacji ciała człowieka z uprawianą przez niego ziemią. Zdaniem artystki nasze ciała związane są z uprawą roli i polem, choć dziś być może głównie w sposób pośredni, a istniejąca między nimi współzależność i współwrażliwość powinna być należycie uhonorowana. Taniec agrarny jest zdaniem Rosier najbardziej bezpośrednią formą związku cywilizacji z rolnictwem łączącą ciało tancerza z ciałem chłopca na polu. Prace Intensive Field, Body and Earth zostały zaprezentowane na wystawie „How to Dance in the Fields”. Ciała Agrarne w Salonie Przyjaciół Fundacji Razem Pamoja (Warszawa, 2020).

Mathilde Rosier studiowała na Rijksakademie van Beeldende Kunsten w Amsterdamie, École nationale supérieure des Beaux Arts w Paryżu oraz Dauphine University w Paryżu. Wystawy i performance artystki miały miejsce m.in. w Fondazione Guido Ludovico Luzzatto (Mediolan), Castello di Rivoli (Turyn), Der Tank Institut Kunst (Bazylea), Fiorucci Art Trust (Stromboli), Galleria d'Arte Moderna (Mediolan), Galerie Nationale du Jeu de Paume (Paryż) oraz Serpentine Gallery (Londyn). Prace Mathilde Rosier należą do kolekcji m.in. Castello di Rivoli (Turyn), Kadist Art Foundation (Paryż), Julia Stoschek Collection (Düsseldorf), USB Art Collection (Zurych) oraz Fondazione Cassa di Risparmio di Cuneo.

73 France-Lise Rose McGurn

1983

"Burner", 2020

akryl, spray, tusz/papier, 71 x 53 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: 'Burner | 2020'

cena wywoławcza: 10 000 PLN

W swojej działalności artystycznej France-Lise McGurn korzysta ze zgromadzonego archiwum obrazów i wizerunków, z których tworzy figuratywne przedstawienia mające wyrażać pojęcia seksualności, ekstazy, straty i świadomości. Pracując intuicyjnie, a nie poprzez bezpośrednie zawłaszczanie, McGurn używa szybkich pociągnięć pędzla i powtarzających się znaków, kreując luźne skojarzenia do miejsc i historii, zachęcając widzów do tworzenia własnych narracji w kontakcie z jej twórczością. Artystka kreśli sceny na papierze, a następnie uwalnia je z ram obrazu, domalowuje na nich fragmenty przedstawienia, obdarzając scenę ruchem i wrażeniem przemijania. Jej postaci wychodzą z obrazów niekiedy wprost w przestrzeń galerii, na ściany, podłogi i sufit. Przedstawienie głównej sylwetki z pracy "Burner" nawiązuje do wizerunków płonących postaci znanych z różnych kultur jak Guy Fawkes, celtycki Wikerman czy słowiańska Morena/Marzanna. U France-Lise postać dokonuje aktu samospalenia przez wypalenie kilku papierosów.

France-Lise McGurn ukończyła Royal College of Art w Londynie, Hunter College of Art w Nowym Jorku oraz Duncan of Jordanstone College of Art w Dundee. Jest laureatką nagród Jeremy Cubitt Prize (2010) oraz John Milne Purvis Prize (2005). Wystawy indywidualne artystki miały miejsce m.in. w Simon Lee Gallery (Londyn, 2020), Tate Britain (Londyn, 2019), Recent Activity Gallery (Birmingham, 2017) czy Bosse and Baum (Londyn, 2016). Uczestniczyła w licznych wystawach zbiorowych, w tym w Gallery of Modern Art (Glasgow, 2019), Tate St Ives (St. Ives, 2018), Kate Werble Gallery (Nowy Jork, 2016) oraz Galerie Crèvecoeur (Paryż, 2015).

74

Faisal Amir

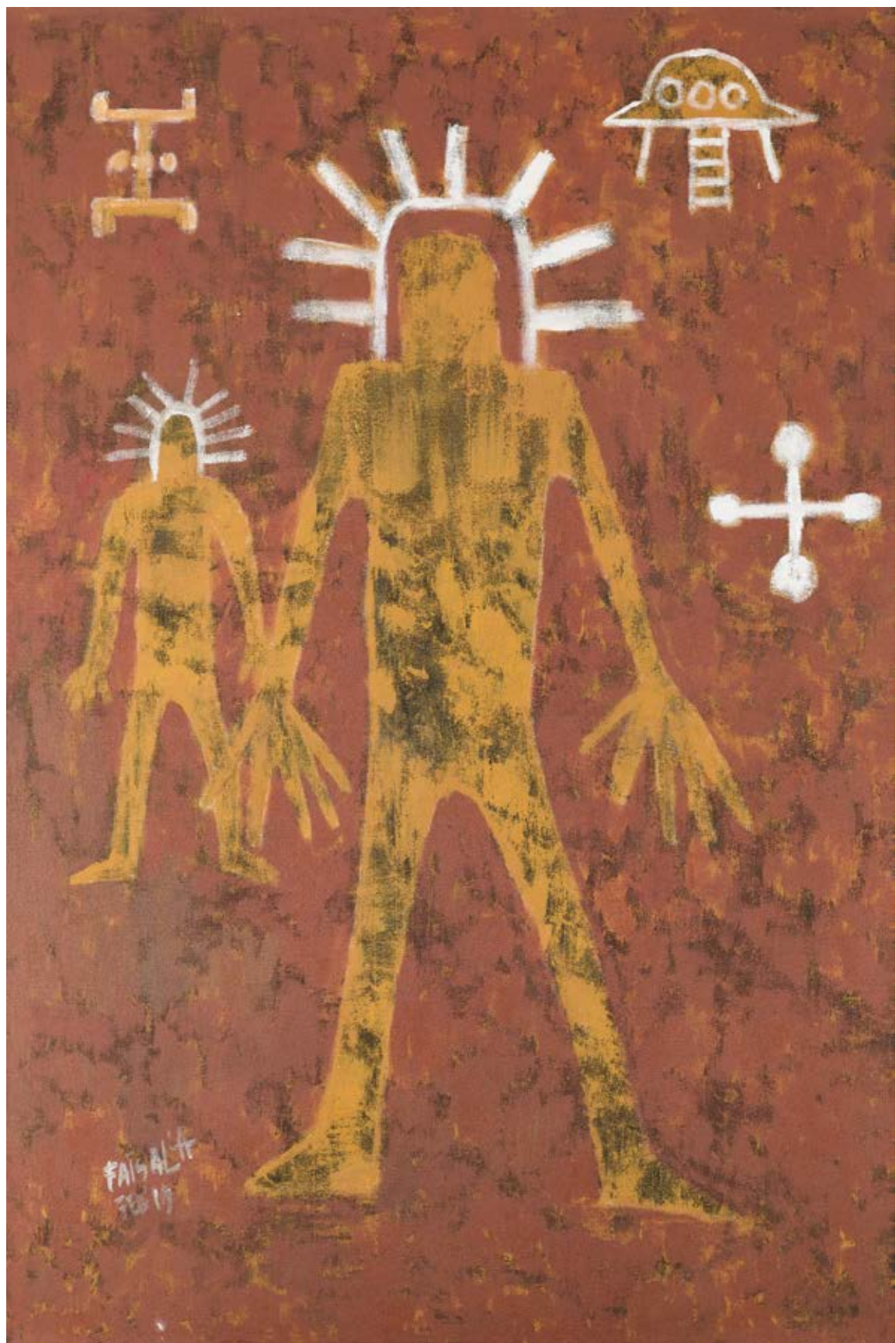
1971

"First landing", 2019

olej/ płótno, 150 x 100 cm

sygnowany i datowany l.d.: 'FAISAL'AlFEB 19'

cena wywoławcza: 2 800 PLN

"First landing" Faisala Amira inspirowane jest przesłankami na temat ingerencji przedstawicieli innych gatunków i cywilizacji w rozwój ludzkości. Wnioski te można wyciągnąć na podstawie odkryć archeologów i ich znalezisk w postaci starożytnych artefaktów, czy też form architektonicznych i pierwotnego malarstwa. Wśród malowideł jaskiniowych można znaleźć przedstawienia postaci i figur nieproporcjonalnych do ludzkich rozmiarów, ukazane w ubraniach z hełmami i w towarzystwie świecących, latających przedmiotów. Obrazy te, zdaniem artysty, nie są jedynie projekcją ludzi pierwotnych czy wytworem ich wyobraźni, ale obrazem rzeczywistości, próbą wyjaśnienia czegoś, co było dla nich niezrozumiałe. Faisal Amir to indonezyjski artysta, absolwent malarstwa na Wydziale Sztuk Pięknych Indonesian Art Institute of the Arts of Yogyakarta, członek kolektywu Taring Padi, założyciel społeczności artystycznej KRB (People's Ordinary People) prowadzącej zajęcia i działania artystyczne dla lokalnej społeczności (poezja, muzyka, teatr, sitodruk, lokalne rękodzieło). Wystawy solowe artysty miały miejsce w HONF Lab (Yogyakarta, 2019), AOA Space (Yogyakarta, 2019) oraz w Kersan Art Space (Yogyakarta, 2011). Uczestniczył w licznych wystawach zbiorowych, m.in. w Yogyakarta Cultural Park (2019), the Kasongan Taunmas Gallery (Yogyakarta, 2018), czy Sakato Art Community (Yogyakarta, 2016).

75 Mohamed Almusibli

"The Real Question (Minion Pro)", 2020

fotografia barwna/plexi, 90 x 60 cm (w świetle passe-partout)

cena wywoławcza: 3 000 PLN

Twórczość Mohameda Almusibli jest wyraźnie interdyscyplinarna. W swych pracach wykorzystuje własne lub znalezione teksty, tworząc z nich instalacje, prace dźwiękowe i wideo. Fundament jego rozważań artystycznych stanowi twierdzenie, że prawda absolutna jest nieosiągalna. Historia jest rejestrowana zarówno w faktach, jak i opowieściach, w wymiarze globalnym, wspólnotowym oraz personalnym, osobistym. Będąc równocześnie narratorem swoich opowieści, jak i ich autorem, Almusibli jest w stanie zachować dystans i anonimowość, odrzucając konieczność ujawniania w dziele samego siebie. W pracy "The Real Question (Minion Pro)" artysta bawi się pojęciem autorytetu i autorstwa, kwestionując umiejętność czytania narracji i formy jako czegoś więcej niż odbicie tego, kto ją przedstawia.

Mohamed Almusibli jest artystą i kuratorem działającym w Zurychu i Genewie, laureatem Swiss Art Awards (2019) oraz Kiefer Hablitzel Price (2019), a także finalistą Swiss Emerging Artist Award (2020). Brał udział w licznych wystawach, w tym w Kunsthau Pasquart (Biel, 2019) oraz w Häusler Contemporary (Zurych, 2019).

HOW D
WHEN YC

DEAD AI

DEAD AI
YOU'RE D

SOM

RE YOU,

ARE YOU, RE YOU,
DEAD TO DEAD TO
SOMEONE? MEONE?

76 Sanya Kantarovsky

1982

"Bobik", 2019

monotypia/papier, 59,4 x 48,6 cm

cena wywoławcza: 7 500 PLN

Sanya Kantarovsky w swojej twórczości odnosi się do wpływów graficznych, kaligraficznych i historycznych. Choć najbardziej znany jest ze swoich obrazów, tworzy także instalacje video i rzeźby. Charakterystyczne dla jego prac są sceny narracyjne wypełnione izolowanymi, smukłymi postaciami, ich tematyka z kolei stanowi pośrednie komentarze społeczno-polityczne i krytyczne spojrzenie na ideę cierpienia geniuszu artystycznego. Często odwołuje się do wspomnień z dzieciństwa, a jego obrazy pozostają w onirycznej sferze marzeń sennych, wyobraźni i młodzieńczych wspomnień, czego przykładem jest praca "Bobik", prezentowana jesienią 2019 w Salonie Przyjaciół Fundacji Razem Pamoja w Warszawie. Wystawa Sanya Kantarovsky. Waiting for Jacmel stanowiła zapowiedź udziału artysty w projekcie kolektywnego artystycznego budowania szkoły w Jacmel na Haiti. "Bobik" mówi o koleżeństwie i przyjaźni, tak istotnych w rozwoju dziecka. Praca jest symbolicznym przedstawieniem ying yang człowieka i jego najlepszego przyjaciela, wyrażonym w wybranej sytuacji przyjaźni – bezwarunkowej, szczerzej i ponadczasowej. Prace Kantarovsky'ego należą do kilku prestiżowych kolekcji muzealnych, w tym: Hirshhorn Museum and Sculpture Garden (Waszyngton), the Institute of Contemporary Art (Boston), Hammer Museum (Los Angeles), Los Angeles County Museum of Art, Tate Modern (Londyn) oraz the Whitney Museum of American Art (Nowy Jork). Ostatnie wystawy indywidualne artysty miały miejsce w Fondazione Sandretto Re Rebaudengo (Turyn) i Kunsthalle Basel (Bazylea). Wystawy zbiorowe odbyły się m.in. w Jewish Museum (Nowy Jork), Centrum Rzeźby (Nowy Jork); Metro Pictures Gallery (Nowy Jork), LAXART (Los Angeles), Gesellschaft für Aktuelle Kunst (Brema), Badischer Kunstverein (Karlsruhe) oraz Studio Voltaire (Londyn).

77 Ewa Partum

1945

"Gimnastyka konceptualna", 1972/1997

odbitka żelatynowo-srebrowa/papier barytowy, 46 x 56 cm

edycja 1/6+1AP, wydruk 1997

certyfiikat autorki na odwrocie

cena wywoławcza: 7 500 PLN

Prezentowane zdjęcie Ewy Partum pochodzi z cyklu "Gimnastyka konceptualna" przedstawiającego serię gestów kolejno wykonywanych przez artystkę – zasłanianie sobie oczu, zatykanie uszu, a w tym wypadku kładzenie palca na ustach w geście uciszenia. Gesty te zostają następnie powtórzone w parze z mężczyzną – również artystą. Konceptualny wymiar tych specyficznych ćwiczeń odnosi się do analitycznych predylekcji konceptualizmu przejawiających się w badaniu roli zmysłów w odbiorze sztuki. Artystka zwraca uwagę na wytwarzanie osobliwie kobiecego podmiotu w obrębie języka werbalnego. Cykl zapowiada również merytorycznie i formalnie pracę "Kino tautologiczne", w której Ewa Partum dokonuje „operacji na znaczeniach”, zrównując pracę artystyczną z praktyką filozoficzną. Edycja fotografii znajduje się w kolekcji Muzeum Sztuki w Łodzi.

Przemysław Kwiek

1945

"Stół 2" ("Rzeźba, z której jestem bardzo zadowolony"), 2015

druk/papier, 30,5 x 42,6 cm

sygnowany p.d.: 'P.Kwiek'

cena wywoławcza: 1 000 PLN

Przemysław Kwiek studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w pracowni Oskara Hansena oraz Jerzego Jarnuszkiewicza. Jest laureatem drugiej nagrody na Biennale Malarstwa w Bielsku (2005), współzałożycielem Stowarzyszenia Artystów Sztuk Innych (SASI).

W latach 1970–88 współtworzył duet artystyczny KwieKulik, od 1987 pracuje indywidualnie, kontynuując idee rozwijane podczas współpracy z Zofią Kulik. Przemysław Kwiek określany jest jako klasyk neoawangardy, organizował akcje i performansy, zajmował się fotografią, filmem oraz mail artem. Swoją formę sztuki nazywa „appearance”, stara się nią przeciwdziałać wynaturzeniom życia społecznego. Píše teksty teoretyczne, interwencyjne i dokumentacyjne, często o charakterze krytycznym. W swoich pracach nierzadko łączy tekst i obraz.

Wybrane appearances i wystawy Przemysława Kwieka odbyły się na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Akcji „Interakcje” (Piotrków Trybunalski, 2001), International Performance Festival (Stowarzyszenie Fort Sztuki, Kraków, 1997), Międzynarodowym Festiwalu Sztuki „Real Time – Story Telling” (BWA Sopot, 1991), w Muzeum Okręgowym w Bydgoszczy (1994), Kunsthalle Elsterpark (Lipsk, 1994).

RZEŹBA Z KTÓREJ JESTEM B. ZADOWOLONY.
ŁOMIANKI-DĄBROWA 26.06.2015, Pr. Kwiek ©, „Stół 2”

79

Bogusław Szwacz

1912 – 2009

Bez tytułu, około 1950–1960

akwarela, kredka, tusz/papier, 29,5 x 42 cm

cena wywoławcza: 2 600 PLN

Sztuka Bogusława Szwacza wyraża autorską koncepcję artysty, tzw. Ars-Horme (Sztuki Poruszania Wyobraźni), której założenia ogłosił w manifestie artystycznym, a której przykładem jest prezentowana praca. Dzieła Ars-Horme to kompozycje budowane z drobnych form, których rytmy i zagęszczenia na płaszczyźnie są dodatkowo akcentowane fakturą i kolorem. Szwacz postulował utworzenie całkowicie autonomicznego artystycznego świata, który miał być połączeniem kultury i natury pogłębiającym harmonię człowieka ze światem zewnętrznym oraz pobudzającym jego wyobraźnię w sferze duchowej i materialnej. Artysta łączył w swojej sztuce motywy zaczerpnięte z organicznego świata natury z wytworami człowieka.

80 Janina Kraupe-Świderska

1921 - 2016

"Etiuda majowa", 2003

olej/piótno, 121,5 x 91,5 cm

sygnowany p.d.: 'J. Kraupe'

opisany na odwrociu: 'JANINA KRAUPE|"ETIUDA MAJOWA|"OLEJ 2003"'

cena wywoławcza: 6 000 PLN

Twórczość Janiny Kraupe-Świderskiej, pomimo pokrewieństw ze sztuką Grupy Krakowskiej czy Grupy Oneiron, wyróżnia się własnym tonem, odniesieniami do kultury Dalekiego Wschodu oraz filozofii zen. W swej sztuce artystka tworzyła wielowarstwowe kompozycje złożone z przenikających się form i symboli, charakteryzujące się mnogością, płynnością, swobodą operowania kolorem i oniryzmem. Artystkę fascynowała zarówno sztuka, jak i pogłębione studia filozoficzne. Domeną malarskiej rzeczywistości obrazów Janiny Kraupe-Świderskiej jest nieustanna metamorfoza, zacieranie się i przenikanie granic. Obrazy, często tworzące cykle (np. "Metamorfozy i Transmutacje"), są poetyckie, mają delikatne i liryczne struktury. Przy ich tworzeniu artystka korzystała z techniki automatycznego zapisu i medytacji, w wyniku których powstawały malarsko-graficzne alfabety i pisma, niejednoznaczne i otwarte do interpretacji.

Przykładem tego typu prac artystki jest między innymi obraz "Etiuda majowa". Prace artystki znajdują się m.in. w muzeach narodowych w Krakowie, Warszawie, Poznaniu, Wrocławiu i Szczecinie, w Muzeum Sztuki w Łodzi, w kolekcjach prywatnych oraz w instytucjach zagranicznych w Bochum, Dortmundzie, Dreźnie, Florencji, Genewie, Kassel, Kilonii, Nowym Jorku, Oxfordzie, Saõ Paulo, Wiedniu oraz Zwickau.

81 **Marek Włodarski (wł. Henryk Streng)**

1903 – 1960

Bez tytułu, około 1950–1960

akwarela/papier, 41 x 29,1 cm

sygnowany na odwrociu: 'MAREK WŁODARSKI(HENRYK STRENG)'

cena wywoławcza: 8 000 PLN

W twórczości Marka Włodarskiego widoczne są silne wpływy kubizmu i futuryzmu, a także francuskiego surrealizmu i sztuki krakowskich formistów. Postaciami, które wpłynęły na sposób kształtowania się drogi artystycznej Włodarskiego, był jego profesor Fernand Léger oraz André Breton i André Masson. Prace artysty są liryczne i w założeniu antyestetyczne. Przedstawienia figuralne są obecne w jego twórczości, również w okresie rozwijania u niego tendencji abstrakcyjnych. W dorobku artystycznym Włodarskiego odnaleźć można jednak również silnie zgeometryzowane, niemalże abstrakcyjne formy. Artysta zafascynowany sztuką naiwną i folklorem, jarmarcznością oraz motywami cyrku i lunaparku, niejednokrotnie przedstawiał człowieka jako bezosobowego manekina, kukiełkę.

82 **Krzysztof M. Bednarski**

1953

"XXX (Pamięci Jerzego Grotowskiego)", 2002

tusz/papier, 43 x 33 cm

sygnowany śr.d.: 'KM Bednarski 2002'

opisany na odwrociu: 'XXX (PAMIĘCI JERZEGO GROTOWSKIEGO) 2002 | KM Bednarski'

cena wywoławcza: 1 000 PLN

Krzysztof M. Bednarski jest absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Kilkakrotnie został wyróżniony stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, jest laureatem nagrody im. Katarzyny Kobro (2004) oraz Złotej Sowy Polonii (2012). W 2011 został odznaczony Złotym Medalem Zasłużonych Kulturze Gloria Artis.

KM Bednarski 2002

SZTUKA DAWNA

XIX WIEK, MODERNIZM, MIĘDZYWOJNIE

AUKCJA 4 CZERWCA 2020, 19:00

JACEK MALCZEWSKI
„Wiosna”, 1914

MIEJSCE AUKCJI I WYSTAWY
Dom Aukcyjny Desa Unicum, ul. Piękna 1A, Warszawa

WYSTAWA OBIEKTÓW
25 maja – 4 czerwca

SZTUKA WSPÓŁCZESNA

NOWE POKOLENIE PO 1989

AUKCJA 25 CZERWCA 2020, 19:00

RADEK SZLAGA
„Pączki wolności”, 2007

MIEJSCE AUKCJI I WYSTAWY
Dom Aukcyjny Desa Unicum, ul. Piękna 1A, Warszawa

WYSTAWA OBIEKTÓW
15 – 25 czerwca 2020

SZTUKA DAWNA

PRZYJMUJEMY OBIEKTY NA NADCHODZĄCE AUKCJE

PRACE NA PAPIERZE
17 WRZEŚNIA

Termin przyjmowania obiektów:
10 SIERPNIA 2020

kontakt: Małgorzata Skwarek
m.skwarek@desa.pl,
22 163 66 48, 795 121 576

GRAFIKA ARTYSTYCZNA
27 PAŹDZIERNIKA 2020

Termin przyjmowania obiektów:
15 WRZEŚNIA 2019

kontakt: Marek Wasilewicz
m.wasilewicz@desa.pl,
22 163 66 47, 795 122 702

XIX WIEK, MODERNIZM, MIĘDZYWOJNIE
4 CZERWCA 2020

Termin przyjmowania obiektów:
DO 27 KWIEŚNIA 2020

kontakt: Tomasz Dziewicki
t.dzewicki@desa.pl,
22 163 66 46, 735 208 999

ART OUTLET SZTUKA DAWNA
30 CZERWCA 2020

Termin przyjmowania obiektów:
DO 21 MAJA 2020

kontakt: Paulina Adamczyk
p.adamczyk@desa.pl,
22 163 66 14, 532 759 980

SZTUKA WSPÓŁCZESNA

PRZYJMUJEMY OBIEKTY NA NADCHODZĄCE AUKCJE

NOWE POKOLENIE PO 1989
25 CZERWCA 2020

Termin przyjmowania obiektów:
DO 16 MAJA 2020

kontakt: Artur Dumanowski
a.dumanowski@desa.pl,
22 163 66 42, 795 122 725

FOTOGRAFIA KOLEKCJONERSKA
15 PAŹDZIERNIKA 2020

Termin przyjmowania obiektów:
DO 3 WRZEŚNIA 2020

kontakt: Katarzyna Żebrowska
k.zebrowska@desa.pl,
22 163 66 49, 539 546 701

PRACE NA PAPIERZE
10 WRZEŚNIA 2020

Termin przyjmowania obiektów:
5 SIERPNIA 2020

kontakt: Agata Matusielńska
a.matusielanska@desa.pl,
22 163 66 50, 539 546 699

KLASYCY AWANGARDY PO 1945
1 PAŹDZIERNIKA 2020

Termin przyjmowania obiektów:
DO 28 SIERPNIA 2020

kontakt: Anna Kowalska,
a.kowalska@desa.pl,
22 163 66 55, 539 196 531

REGULAMIN AUKCJI CHARYTATYWNEJ

1. Aukcja objęta niniejszym Regulaminem jest aukcją jednorazową, przeprowadzoną w dniu 25 maja 2020 roku w Desie Unicum przy ulicy Pięknej 1A w Warszawie.

2. Aukcja ma cel charytatywny, co oznacza, że dochód z aukcji zostanie przeznaczony na działalność Fundacji Razem Pamoja.

3. Aukcja jest przeprowadzana przez Aukcjoner reprezentującego Dom Aukcyjny Desa Unicum.

4.

I. Do wylicytowanej ceny każdego obiektu nie będzie doliczana żadna dodatkowa opłata dla Nabywcy.

II. Przed licytacją nie pobiera się wadium od Uczestników aukcji.

III. Uczestnictwo w aukcji jest dobrowolne.

IV. Uczestnictwo w aukcji odbywa się za pośrednictwem pracownika Domu Aukcyjnego Desa Unicum składając zlecenie telefoniczne lub za pośrednictwem aplikacji mobilnej Desy Unicum. Klienci, którzy chcą licytować przez telefon, powinni przestać zlecenia najpóźniej na jeden dzień przed dniem aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego Desa Unicum połączą się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu.

VI. Zgłoszenie propozycji cenowej zakupu licytowanego obiektu odbywa się przez potwierdzenie kwoty ogłoszonej przez Aukcjoner poprzez podniesienie numeru aukcyjnego lub ręki przez uczestnika aukcji lub pracownika Domu Aukcyjnego licytującego w imieniu klienta.

VII. Zakończenie licytacji następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjoner i jest jednoznaczne z zawarciem transakcji z licytantem, który zaoferował najwyższą cenę.

VIII. W przypadku zaistnienia sporu w trakcie licytacji, Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytację obiektu.

IX. Warunkiem uczestnictwa w aukcji jest dokonanie rejestracji Uczestnika oraz akceptacja niniejszego Regulaminu.

X. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji przedaukcyjnej ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy). Dane osobowe licytującego pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego Desa Unicum oraz Fundacji Razem Pamoja. Każdy uczestnik aukcji na zasadzie dobrowolności może wyrazić zgodę na podanie jego nazwy lub nazwiska do wiadomości pozostałych uczestników Aukcji, które nastąpi po jej zakończeniu.

XI. Nabywca zobowiązany jest wykupić obiekt w ciągu 7 dni po zakończeniu aukcji. Dom Aukcyjny przyjmuje płatności w gotówce w walucie polskiej, kartami kredytowymi oraz przelewem na rachunek bankowy w PLN: DESA Unicum akceptuje płatność przelewem bankowym na konto mBank S.A. 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002, Swift: BREXPLPWWA3.

XII. Prawo własności zakupionego obiektu przechodzi na Nabywcę z chwilą wpłaty pełnej ceny nabycia na wskazane powyżej konto bankowe.

XIII. Dom Aukcyjny za zakupione obiekty wystawia na życzenie płatników VAT fakturę VAT-marża.

XIV. Odbiór wylicytowanych obiektów jest możliwy w Galerii Desa Unicum przy ul. Pięknej 1A w Warszawie od poniedziałku do piątku w godzinach 11.00 – 19.00 oraz w sobotę w godzinach 11.00 – 16.00.

Tabela postąpień

cena	postąpienie
0 – 2 000	100
2 000 – 3 000	200
3 000 – 5 000	200/500/800 (np. 3 200, 3 500, 3 800)
5 000 – 10 000	500
10 000 – 20 000	1 000
20 000 – 30 000	2 000
30 000 – 50 000	2 000/5 000/8 000 (np. 32 000, 35 000, 38 000)
50 000 – 100 000	10 000

DESA
UNICUM

Data i podpis klienta składającego zlecenie

BILOU BILOU CHAIR - PHOTO PIOTR GESICKI

PROMEMORIA WARSAW
Ul. Górnośląska 24
00-484 Warszawa

info.warsaw@promemoria.com
www.promemoria.com
Instagram YouTube

PROMEMORIA®

MILAN PARIS LONDON MOSCOW NEW YORK HAMBURG MUNICH HONG KONG WARSAW

